

БЮЛЕТЕНЬ

Інституту Розвитку Аграрних Ринків

Випуск №73
(9 листопада 2012 р.)

- 1. ЗАКОНОДАВСТВО: НОВІ НАДХОДЖЕННЯ** стор. 2
- 2. ПРОЕКТИ АКТИВ ЗАКОНОДАВСТВА** стор. 27
- 3. ПОДІЇ, ФАКТИ** стор. 52
- 4. АНАЛІТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ** стор. 58

Бюлетень IPAR висвітлює події в аграрному секторі України та розсилається раз на місяць електронною поштою. Якщо ви бажаєте підписатися для отримання Бюлетеню – надсилайте вашу контактну інформацію. Чекаємо на ваші відгуки.

Контакти:

вул. Михайлівська 24 б, офіс 81, 83, м. Київ, Україна 01001
Тел. : +38 044 4907078, Факс: +38 044 2788414, E-mail: AKhvalinska@amdi.org.ua

www.amdi.org.ua

Директор IPAR, академік УАН - В.С. Андрієвський

Випуск підготувала

Анна Хвалінська, фахівець з питань зв'язків з громадськістю IPAR

Зановник та видавник: ГО «Інститут Розвитку Аграрних Ринків»

ISSN 2226-6674

1. ЗАКОНОДАВСТВО:НОВІ НАДХОДЖЕННЯ

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ УКАЗ

5 жовтня 2012 року № 581/2012

**Про призначення А. Лєснікова заступником Голови Державної інспекції
сільського господарства України**

Призначити ЛЄСНІКОВА Андрія Володимировича заступником Голови Державної інспекції сільського господарства України.

www.president.gov.ua

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 16 жовтня 2012 року № 5416-VI

**Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону
України "Про сільськогосподарську кооперацію"**

Верховна Рада України постановляє:

1. Прийняти за основу проект Закону України про внесення змін до Закону України "Про сільськогосподарську кооперацію" (реєстр. № 11221), поданий Кабінетом Міністрів України.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 16 жовтня 2012 року № 5429-VI

**Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до
Податкового кодексу України щодо стимулювання розвитку
сільськогосподарської кооперації**

Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Земельного кодексу України щодо обігу земель сільськогосподарського призначення

Верховна Рада України постановляє:

1. Прийняти за основу проект Закону України про внесення змін до Земельного кодексу України щодо обігу земель сільськогосподарського призначення (реєстр. № 11315), поданий народним депутатом України Мірошниченком Ю.Р.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

**ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА****від 16 жовтня 2012 року № 5429-VI****Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури відведення земельних ділянок та зміни їх цільового призначення**

Верховна Рада України постановляє:

1. Прийняти за основу проект Закону України про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення процедури відведення земельних ділянок та зміни їх цільового призначення (реєстр. № 11116), поданий народним депутатом України Мірошниченком Ю.Р.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

**КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА****від 10 жовтня 2012 р. № 930****Про внесення змін до деяких постанов Кабінету Міністрів України**

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести до постанов Кабінету Міністрів України зміни, що додаються.

ЗМІНИ,**що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України**

1. У постанові Кабінету Міністрів України від 30 березня 1998 р. № 391 “Про затвердження Положення про державну систему моніторингу довкілля” (Офіційний вісник України, 1998 р., № 13, ст. 495; 1999 р., № 39, ст. 1943; 2001 р., № 21, ст. 933; 2003 р., № 21, ст. 937; 2004 р., № 25, ст. 1650; 2006 р., № 22, ст. 1635; 2011 р., № 67, ст. 2572; 2012 р., № 55, ст. 2213):

1) у пункті 2 постанови слова “Державному комітету по земельних ресурсах” замінити словами “Державному агентству земельних ресурсів”;

2) у тексті Положення, затвердженого зазначеною постановою, слово “Держкомзем” у всіх відмінках замінити словом “Держземагентство” у відповідному відмінку.

2. У постанові Кабінету Міністрів України від 13 липня 1998 р. № 1075 “Про Порядок використання апаратури супутникових радіонавігаційних систем під час проведення топографо-геодезичних, картографічних, аерофотознімальних, проектних, дослідницьких робіт і вишукувань та кадастрових зйомок” (Офіційний вісник України, 1998 р., № 28, ст. 1048; 2004 р., № 25, ст. 1650; 2006 р., № 22, ст. 1635; 2010 р., № 1, ст. 6):

1) у пункті 2 постанови слова “Державний комітет із земельних ресурсів” замінити словами “Державне агентство земельних ресурсів”;

2) у тексті Порядку, затвердженого зазначеною постановою, слово “Держкомзем” у всіх відмінках замінити словом “Держземагентство” у відповідному відмінку.

3. В абзаці третьому пункту 3 правового режиму зон санітарної охорони водних

об'єктів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 грудня 1998 р. № 2024 (Офіційний вісник України, 1998 р., № 51, ст. 1890; 2003 р., № 21, ст. 937), слова “Держжитлокомунгоспу” і “Мінекобезпеки, Держкомземом, Держводгоспом, Держкомгеології” замінити відповідно словами “Мінрегіону” і “Мінприроди, Держземагентством, Держводагентством, Держгеонадрами”.

4. У Порядку охорони геодезичних пунктів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 19 липня 1999 р. № 1284 (Офіційний вісник України, 1999 р., № 29, ст. 1485; 2004 р., № 25, ст. 1650; 2006 р., № 22, ст. 1635; 2010 р., № 1, ст. 6):

1) у пункті 4 слова “Держкомзему та його органів на місцях”, в абзаці третьому пункту 7 слова “Держкомзему та їх органів на місцях” і в пункті 11 слова “Держкомзему або їх органів на місцях” замінити словами “Держземагентства або його територіальних органів”;

2) у пункті 12 слово “Держкомзему” замінити словом “Держземагентства”.

5. У Статуті Національного університету біоресурсів і природокористування України, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 1 березня 2001 р. № 202 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 10, ст. 408; 2006 р., № 27, ст. 1936; 2008 р., № 84, ст. 2818):

1) у пункті 47 слова “Держкомземом, Держкомлісгоспом, Держкомветмедицини, Держкомрибгоспом” замінити словами “Держземагентством, Держлісагентством, Держветфітослужбою, Держрибагентством”;

2) у тексті Статуту слова “Державне казначейство”, “Українська академія аграрних наук” і “МОН” у всіх відмінках замінити відповідно словами “Казначейство”, “Національна академія аграрних наук” і “МОНмолодьспорт” у відповідному відмінку.

6. У Порядку розроблення та затвердження спеціальних методик щодо економічного обґрунтування проектів розвитку курортів та економічної оцінки їх природних лікувальних ресурсів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 6 травня 2001 р. № 452 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 20, ст. 858):

1) у пункті 5 слова “Мінекоресурсів, Держкоммолодьспорттуризмом, Держкомземом, Держводгоспом, Держбудом” і “Мінекономіки” замінити відповідно словами “Мінприроди, Мінінфраструктури, Держземагентством, Держводагентством, Мінрегіоном” і “Мінекономрозвитку”;

2) у першому і другому реченнях пункту 6 слово “Мінекономіки” замінити словом “Мінекономрозвитку”.

7. У Порядку створення і ведення Державного кадастру природних лікувальних ресурсів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 26 липня 2001 р. № 872 (Офіційний вісник України, 2001 р., № 31, ст. 1397):

1) в абзаці третьому пункту 3 слово “Мінекоресурсів” замінити словом “Мінприроди”;

2) у пункті 6 слова “Мінекоресурсів, Держкомстатом, Держкомземом, Держбудом, Держкоммолодьспорттуризмом” замінити словами “Мінприроди, Держстатом, Держземагентством, Мінрегіоном, Мінінфраструктури”.

8. У постанові Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2001 р. № 1781 “Про затвердження Положення про регіональні кадастри природних ресурсів” (Офіційний вісник України, 2002 р., № 1, ст. 10; 2009 р., № 69, ст. 2384):

1) у пункті 2 постанови:

в абзаці другому слова “Державного комітету по земельних ресурсах” замінити словами “Державного агентства земельних ресурсів”;

в абзаці третьому слова “Державним комітетом по земельних ресурсах” замінити словами “Державним агентством земельних ресурсів”;

2) у пункті 4 Положення про регіональні кадастри природних ресурсів, затвердженого зазначеною постановою, слова “територіальні органи Держкомзему,

Держкомлісгоспу, Держводгоспу” замінити словами “Держлісагентство, Держводагентство, територіальні органи Держземагентства”.

9. У складі Міжвідомчої комісії з питань транспортних коридорів та транзитної політики, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 11 липня 2002 р. № 965 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 29, ст. 1358; 2010 р., № 74, ст. 2624), позицію “Заступник Голови Держкомзему” замінити позицією “Заступник Голови Держземагентства”.

10. В абзаці другому пункту 6 Порядку проведення моніторингу реалізації Генеральної схеми планування території України і тексті заходів з реалізації Генеральної схеми планування території України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 серпня 2002 р. № 1291 “Про забезпечення реалізації Закону України “Про Генеральну схему планування території України” (Офіційний вісник України, 2002 р., № 36, ст. 1695), слово “Держкомзем” у всіх відмінках замінити словом “Держземагентство” у відповідному відмінку.

11. В абзацах другому і тридцять першому пункту 3 і абзаці дев’ятому пункту 5 у графі “Центральні органи виконавчої влади, інші державні органи” переліку центральних органів виконавчої влади, інших державних органів, відповідальних за виконання зобов’язань, що випливають із членства України в міжнародних організаціях, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 13 вересня 2002 р. № 1371 “Про порядок участі центральних органів виконавчої влади у діяльності міжнародних організацій, членом яких є Україна” (Офіційний вісник України, 2002 р., № 38, ст. 1776; 2011 р., № 97, ст. 3536; 2012 р., № 3, ст. 91, № 24, ст. 917, № 50, ст. 1972, № 62, ст. 2520), слово “Мінагрополітики” замінити словом “Держземагентство”.

12. У пунктах 34 і 35 у графі “Виконавці” заходів щодо виконання завдань, які випливають з послань Президента України до Верховної Ради України “Європейський вибір. Концептуальні засади стратегії економічного та соціального розвитку України на 2002-2011 роки”, “Про внутрішнє і зовнішнє становище України у 2001 році”, схвалених постановою Кабінету Міністрів України від 17 вересня 2002 р. № 1394 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 38, ст. 1789; 2003 р., № 37, ст. 1981; 2004 р., № 16, ст. 1116, № 52, ст. 3451; 2011 р., № 71, ст. 2684), слово “Держкомзем” замінити словом “Держземагентство”.

13. У додатку до постанови Кабінету Міністрів України від 23 квітня 2003 р. № 568 “Про утворення Міжвідомчої координаційної ради з питань розвитку водних ресурсів” (Офіційний вісник України, 2003 р., № 17, ст. 762; 2006 р., № 7, ст. 360) позицію “Радченко Костянтин Григорович - заступник Голови Держкомзему” замінити позицією “Кадомський Артем Маркович - перший заступник Голови Держземагентства”.

14. У постанові Кабінету Міністрів України від 4 лютого 2004 р. № 122 “Про організацію робіт та методику розподілу земельних ділянок між власниками земельних часток (паїв)” (Офіційний вісник України, 2004 р., № 5, ст. 241):

1) у пункті 2 постанови слова “Державний комітет по земельних ресурсах” замінити словами “Державне агентство земельних ресурсів”;

2) у пунктах 7 і 11 Порядку організації робіт та методики розподілу земельних ділянок між власниками земельних часток (паїв), затвердженого зазначеною постановою, слово “Держкомзему” замінити словом “Держземагентства”.

15. В абзаці першому пункту 2 і абзаці четвертому пункту 7 Положення про Єдиний реєстр об’єктів державної власності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 квітня 2004 р. № 467 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 15, ст. 1043; 2005 р., № 8, ст. 436; 2011 р., № 35, ст. 1451; 2012 р., № 24, ст. 917), слово “Держкомзему” замінити словом “Держземагентства”.

16. У постанові Кабінету Міністрів України від 5 жовтня 2004 р. № 1303 “Про затвердження Порядку визнання Державним комітетом по земельних ресурсах статусу

саморегулівної організації оцінювачів, що проводять експертну грошову оцінку земельних ділянок” (Офіційний вісник України, 2004 р., № 40, ст. 2629):

1) у назві і тексті постанови слова “Державним комітетом по земельних ресурсах” замінити словами “Державним агентством земельних ресурсів”;

2) у Порядку, затвердженому зазначеною постановою:

у назві Порядку слова “Державним комітетом по земельних ресурсах” замінити словами “Державним агентством земельних ресурсів”;

в абзаці шостому пункту 3 слово “Держкомземом” замінити словом “Мінагрополітики”;

у тексті Порядку слово “Держкомзем” у всіх відмінках замінити словом “Держземагентство” у відповідному відмінку;

у додатку до Порядку слово “Держкомземом” замінити словом “Держземагентством”.

17. У тексті Положення про наглядову раду з питань експертної грошової оцінки земельних ділянок, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2004 р. № 1552 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 46, ст. 3038), слово “Держкомзем” у всіх відмінках замінити словом “Держземагентство” у відповідному відмінку.

18. У тексті Положення про Державний фонд документації із землеустрою, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 17 листопада 2004 р. № 1553 (Офіційний вісник України, 2004 р., № 46, ст. 3039; 2006 р., № 30, ст. 2142), та додатку 2 до нього слово “Держкомзем” у всіх відмінках замінити словом “Держземагентство” у відповідному відмінку.

19. У тексті Порядку реєстрації об’єктів державної експертизи землевпорядної документації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 липня 2006 р. № 974 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 28, ст. 2031), слово “Держкомзем” у всіх відмінках замінити словом “Держземагентство” у відповідному відмінку.

20. У Порядку збирання, використання, поширення інформації про опустелювання та деградацію земель, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 19 липня 2006 р. № 998 (Офіційний вісник України, 2006 р., № 29, ст. 2096):

1) у пункті 2:

підпункт 1 викласти в такій редакції:

“1) МНС щороку:

до 30 квітня:

- про особливості гідрометеорологічних процесів в Україні;

- про забруднення ґрунтів за даними базових спостережень за забрудненням навколишнього природного середовища;

- про вміст забруднювальних речовин;

до 30 липня - узагальнені відомості про гідрологічний режим поверхневих вод;”;

підпункт 4 виключити;

2) у тексті Порядку слова “Держкомзем”, “Держкомлісгосп”, “Державна геологічна служба”, “Держводгосп” і “Мінбуд” замінити відповідно словами “Держземагентство”, “Держлісагентство”, “Держгеонадра”, “Держводагентство” і “Мінрегіон”.

21. У складі Міжвідомчої координаційної ради з питань виконання Програми комплексного протипаводкового захисту в басейні р. Тиси у Закарпатській області на 2006-2015 роки, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 14 лютого 2007 р. № 231 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 12, ст. 449), позицію “Радченко Костянтин Григорович - заступник Голови Держкомзему” замінити позицією “Кадомський Артем Маркович - перший заступник Голови Держземагентства”.

22. У пункті 7 Порядку ведення Державного реєстру оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 липня 2007 р. № 941 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 53, ст. 2164), слово “Держземагентством” замінити словом “Мінагрополітики”.

23. У пункті 9 Положення про Міжвідомчу робочу групу з питань координації та реалізації проекту “Видача державних актів на право власності на землю в сільській місцевості та розвиток системи кадастру”, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2008 р. № 1142 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 100, ст. 3333), слово “Держкомземом” замінити словом “Держземагентством”.

24. В абзацах першому і другому пункту 4 Порядку здійснення відмітки про перехід права власності на земельну ділянку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 6 травня 2009 р. № 439 “Про деякі питання посвідчення права власності на земельну ділянку” (Офіційний вісник України, 2009 р., № 33, ст. 1153, № 65, ст. 2271; 2011 р., № 59, ст. 2374), слово “Держкомзему” замінити словом “Держземагентства”.

25. У Порядку продажу об’єктів, що підлягають приватизації, разом із земельними ділянками державної власності, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 8 липня 2009 р. № 689 (Офіційний вісник України, 2009 р., № 51, ст. 1734; 2011р., № 61, ст. 2435):

1) в абзаці шостому пункту 2 слово “Держкомзем” замінити словом “Держземагентство”;

2) в абзаці сьомому пункту 4 слова “чи його територіальним органом” виключити;

3) у тексті Порядку слова “орган Державного казначейства” у всіх відмінках і формах числа замінити словами “територіальний орган Казначейства” у відповідному відмінку і числі.

26. У додатку до постанови Кабінету Міністрів України від 17 липня 2009 р. № 769 “Про утворення Міжвідомчої комісії сприяння проведенню Першого всеукраїнського загального сільськогосподарського перепису” (Офіційний вісник України, 2009 р., № 56, ст. 1953; 2010 р., № 57, ст. 1958) позицію “Заступник Голови Держкомзему” замінити позицією “Заступник Голови Держземагентства”.

27. У Порядку проведення експертизи пропозицій та рішень органів державної влади щодо найменування або перейменування географічних об’єктів, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 4 листопада 2009 р. № 1166 (Офіційний вісник України, 2009, № 86, ст. 2903), та додатку до нього слово “Укргеодезкартографія” у всіх відмінках замінити словом “Держземагентство” у відповідному відмінку.

28. У додатку до постанови Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2009 р. № 1378 “Про Міжвідомчу комісію з проведення реформування житлово-комунального господарства” (Офіційний вісник України, 2009 р., № 100, ст. 3464) позицію “Заступник Голови Держкомзему” замінити позицією “Заступник Голови Держземагентства”.

29. У постанові Кабінету Міністрів України від 23 грудня 2009 р. № 1420 “Деякі питання реалізації статті 1861 Земельного кодексу України” (Офіційний вісник України, 2010 р., № 1, ст. 13):

1) у пункті 2 постанови слова “Державному комітетові із земельних ресурсів, Міністерству регіонального розвитку та будівництва, Міністерству охорони навколишнього природного середовища, Міністерству охорони здоров’я, Міністерству культури і туризму, Державному комітетові з промислової безпеки, охорони праці та гірничого нагляду, Державному комітетові лісового господарства, Державному комітетові по водному господарству” замінити словами “Державному агентству земельних ресурсів, Міністерству регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства, Міністерству екології та природних ресурсів, Міністерству

охорони здоров'я, Міністерству культури, Державній службі гірничого нагляду та промислової безпеки, Державному агентству лісових ресурсів, Державному агентству водних ресурсів”;

2) у Типовому положенні про комісію з розгляду питань, пов'язаних з погодженням документації із землеустрою, затвердженому зазначеною постановою:

у пункті 13:

в абзаці четвертому слова “територіального органу Мінприроди” замінити словом “Мінприроди”;

в абзаці сьомому слова “територіальних органів Держкомлісгоспу, Держводгоспу, Держгірпромнагляду” замінити словами “Держлісагентства, Держводагентства, територіального органу Держгірпромнагляду”;

у тексті Типового положення слово “Держкомзему” замінити словом “Держземагентства”.

30. У постанові Кабінету Міністрів України від 2 червня 2010 р. № 439 “Про утворення Комісії з контролю за використанням і відчуженням земель оборони та інших земель державної власності” (Офіційний вісник України, 2010 р., № 45, ст. 1459; 2011 р., № 84, ст. 3078):

1) у пункті 10 Положення про Комісію з контролю за використанням і відчуженням земель оборони та інших земель державної власності, затвердженого зазначеною постановою, слово “Держкомзем” замінити словом “Держземагентство”;

2) у додатку до постанови позицію “Кулініч Олег Миколайович - Голова Держкомзему, заступник голови Комісії” замінити позицією “Тимченко Сергій Михайлович - Голова Держземагентства, заступник голови Комісії”.

31. У додатку до постанови Кабінету Міністрів України від 7 липня 2010 р. № 554 “Про утворення Міжвідомчої комісії з питань розвитку енергетики” (Офіційний вісник України, 2010 р., № 51, ст. 1691; 2012 р., № 22, ст. 849) позицію “Кулініч Олег Миколайович - Голова Держкомзему” замінити позицією “Тимченко Сергій Михайлович - Голова Держземагентства”.

32. У додатку до постанови Кабінету Міністрів України від 28 липня 2010 р. № 646 “Про утворення міжвідомчої робочої групи з координації заходів щодо створення системи державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень” (Офіційний вісник України, 2010 р., № 57, ст. 1962) позицію “Бельчик Сергій Васильович - перший заступник Голови Держкомзему” замінити позицією “Кадомський Артем Маркович - перший заступник Голови Держземагентства”, позицію “Кулініч Олег Миколайович - Голова Держкомзему” - позицією “Тимченко Сергій Михайлович - Голова Держземагентства”, а позиції “Кулініч Володимир Васильович - заступник Голови Держкомзему - голова Державної служби геодезії, картографії та кадастру” і “Славін Ігор Васильович - директор департаменту Держкомзему” виключити.

33. У Положенні про містобудівний кадастр, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 25 травня 2011 р. № 559 (Офіційний вісник України, 2011 р., № 41, ст. 1673):

1) у пункті 13:

абзац третій викласти в такій редакції:

“Держземагентство - за топографо-геодезичні та картографічні матеріали на відповідні одиниці обліку територіального об'єкта у вигляді наборів геопросторових даних, за документацію із землеустрою та за дані державного земельного кадастру;”;

абзац четвертий виключити;

2) в абзаці другому пункту 27 слова “, наданої Мінагрополітики,” виключити.

www.kmu.gov.ua

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 10 жовтня 2012 р. № 931

Про внесення зміни до пункту 7 Методики визначення розміру шкоди, заподіяної внаслідок самовільного зайняття земельних ділянок, використання земельних ділянок не за цільовим призначенням, зняття ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) без спеціального дозволу

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести зміну до пункту 7 Методики визначення розміру шкоди, заподіяної внаслідок самовільного зайняття земельних ділянок, використання земельних ділянок не за цільовим призначенням, зняття ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) без спеціального дозволу, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 25 липня 2007 р. № 963 (Офіційний вісник України, 2007 р., № 55, ст. 2221; 2009 р., № 65, ст. 2271; 2010 р., № 13, ст. 628, № 47, ст. 1528; 2011 р., № 85, ст. 3102), замінивши слова “інспекціями Мінприроди” словами “Держекоінспекцією та її територіальними органами”.

www.kmu.gov.ua

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПОСТАНОВА

від 15 жовтня 2012 р. № 953

Деякі питання підготовки до реалізації проекту “Село майбутнього” як складової національного проекту “Відроджене скотарство” - розроблення та реалізація програми розвитку скотарства”

Кабінет Міністрів України постановляє:

1. Підтримати пропозицію Державного агентства з інвестицій та управління національними проектами і Харківської обласної державної адміністрації щодо реалізації в Харківській області у період з 2013 по 2022 рік проекту “Село майбутнього” як складової національного проекту “Відроджене скотарство” - розроблення та реалізація програми розвитку скотарства” (далі - проект “Село майбутнього”).

2. Затвердити подане Державним агентством з інвестицій та управління національними проектами попереднє техніко-економічне обґрунтування проекту “Село майбутнього” та обсяги інвестицій і форми участі держави у зазначеному проекті згідно з додатками 1-3.

3. Установити, що фінансування проекту “Село майбутнього” здійснюється за рахунок коштів приватних інвесторів та державної підтримки, що надається в установленому порядку з урахуванням показників попереднього техніко-економічного обґрунтування згідно з додатками 2 і 3.

4. Державному агентству з інвестицій та управління національними проектами разом з Харківською обласною державною адміністрацією забезпечити залучення інвесторів до реалізації проекту “Село майбутнього”.

5. Міністерству фінансів передбачати під час підготовки проекту Державного бюджету України на відповідний рік бюджетні призначення Державному агентству з інвестицій та управління національними проектами і Харківській обласній державній адміністрації з метою надання державної підтримки для реалізації проекту “Село майбутнього” згідно з додатками 2 і 3.

6. Фондові державного майна і Міністерству аграрної політики та продовольства після виключення державного підприємства “Харківське обласне сільськогосподарське підприємство по племінній справі у тваринництві” з переліку об’єктів права державної власності, що не підлягають приватизації, затвердженого

Законом України від 7 липня 1999 р. № 847-XIV, забезпечити проведення в установленому порядку приватизації зазначеного підприємства та державного сільськогосподарського підприємства “Комунар”.

**ОБСЯГИ ІНВЕСТИЦІЙ,
що залучаються для реалізації проекту “Село майбутнього” як складової національного проекту “Відроджене скотарство” - розроблення та реалізація програми розвитку скотарства”**

(млн. гривень)

Напрямок залучення інвестицій	Усього	У тому числі за роками			
		2013	2014	2015	2016
	1146,8	759	324	59,8	4
Створення селекційно-генетичного центру	120,7	120,7			
Будівництво молочної ферми	272,7	130,2	86,7	55,8	
Виробництво кормів	86,5	86,5			
Будівництво тепличного господарства	373,1	217,8	155,3		
Вирощування овочів на зрошуваних полях	252,8	174,8	78		
Будівництво житла	41	29	4	4	4

**ОБСЯГИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ
для реалізації проекту “Село майбутнього” як складової національного проекту “Відроджене скотарство” - розроблення та реалізація програми розвитку скотарства”**

(млн. гривень)

Напрями реалізації проекту	Усього	У тому числі за роками									
		2013	2014	2015	201	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Створення селекційно-генетичного центру	39,3	11,8	10,1	8,8	6,4	2,2					
Будівництво молочної ферми	388,1	22,7	59,8	88,8	45,8	28,5	28,5	28,5	28,5	28,5	28,5
Виробництво кормів	12,9	4,4		1,4	0,5						
Будівництво тепличного господарства	227,3	20	110,5	52	44,8						
Вирощування овочів на зрошуваних полях	96	17,3	24,1	21,1	16,9	11	5,2	0,1	0,1	0,1	0,1
Будівництво житла	16,7	6,1	4,1	3,7	2,8						
Усього	780,3	82,3	215,2	175,8	117,2	41,7	33,7	28,6	28,6	28,6	28,6

**ФОРМИ УЧАСТІ ДЕРЖАВИ
в реалізації проекту “Село майбутнього” як складової національного проекту “Відроджене скотарство” - розроблення та реалізація програми розвитку скотарства”**

(млн. гривень)

Вид державної підтримки	Усього	У тому числі за роками									
		2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022
Дотація за	161	3,5	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5	17,5

кожну реалізовану спермодозу											
Часткове відшкодування вартості ембріонів вітчизняного походження	624	2	10	20	40	92	92	92	92	92	92
Часткове відшкодування вартості робіт з проведення трансплантації ембріонів	80,1	0,31	1,5	2,9	5,8	11,6	11,6	11,6	11,6	11,6	11,6
Усього	865,1	5,8	29	40,4	63,3	121,1	121,1	121,1	121,1	121,1	121,1

www.kmu.gov.ua

**КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА**

від 17 жовтня 2012 р. № 945

Про внесення зміни в додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2012 р. № 290

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести зміну в додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2012 р. № 290 “Про державне регулювання виробництва цукру та цукрових буряків у період з 1 вересня 2012 р. до 1 вересня 2013 року” (Офіційний вісник України, 2012 р., № 28, ст. 1050), замінивши у графі “Мінімальна ціна за 1 тону (без урахування податку на додану вартість), гривень” цифри “4925,14” цифрами “4083,33”.

www.kmu.gov.ua

**КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА**

від 24 жовтня 2012 р. № 966

Про внесення змін до Порядку розподілу суб'єктів господарювання за ступенем ризику їх господарської діяльності у сфері карантину рослин

Кабінет Міністрів України постановляє:

Внести до Порядку розподілу суб'єктів господарювання за ступенем ризику їх господарської діяльності у сфері карантину рослин, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 30 жовтня 2008 р. № 947 (Офіційний вісник України, 2008 р., № 84, ст. 2820; 2011 р., № 61, ст. 2439), такі зміни:

абзаци третій, шостий, сьомий та дев'ятий пункту 5 виключити;

у пункті 6:

абзац четвертий виключити;

доповнити пункт абзацами такого змісту:

“зберігання та переробки рослин і продуктів рослинного походження;

проведення науково-дослідних робіт з використанням рослин і продуктів рослинного походження;

здійснення біологічного контролю з використанням біологічних контрольних організмів;

провадження господарської діяльності у зоні митного контролю та на прилеглій території (трикілометровій зоні).”.

www.kmu.gov.ua

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 01 жовтня 2012 № 590

Про затвердження Вимог щодо розробки, впровадження та застосування постійно діючих процедур, заснованих на принципах Системи управління безпечністю харчових продуктів (НАССР)

Відповідно до Закону України "Про безпечність та якість харчових продуктів" та з метою адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Вимоги щодо розробки, впровадження та застосування постійно діючих процедур, заснованих на принципах Системи управління безпечністю харчових продуктів (НАССР), що додаються.
2. Департаменту тваринництва (Гетья А.А.) забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.
3. Контроль за виконанням цього наказу покласти на заступника Міністра Сеня О.В.
4. Цей наказ набирає чинності через шість місяців з дня його офіційного опублікування.

ВИМОГИ

щодо розробки, впровадження та застосування постійно діючих процедур, заснованих на принципах Системи управління безпечністю харчових продуктів (НАССР)

I. Загальні положення

1.1. Ці Вимоги встановлюють положення щодо:

- 1.1.1. Запровадження операторами потужностей програм-передумов;
- 1.1.2. Розробки постійно діючих процедур, заснованих на принципах Системи управління безпечністю харчових продуктів (НАССР) (далі - система НАССР);
- 1.1.3. Окремих процедур, що забезпечують результативне функціонування програм-передумов та системи НАССР;
- 1.1.4. Спрощеного підходу із застосування системи НАССР для певних операторів потужностей.

1.2. Ці Вимоги розроблено відповідно до Законів України "Про безпечність та якість харчових продуктів", "Про ветеринарну медицину" та інших нормативно-правових актів щодо безпечністі харчових продуктів з урахуванням вимог міжнародного законодавства.

1.3. Оператори потужностей повинні розробити та запровадити ефективну систему НАССР, що дозволяє контролювати усі небезпечні фактори, які можуть бути у харчовому продукті.

Ці Вимоги не поширюються на бойні, обсяги щоденного виробництва яких не перевищують у середньому 10 голів великої рогатої худоби, 30 голів свиней, 50 голів овець або кіз.

1.4. Застосування системи НАССР полягає в:

- 1.4.1. Ідентифікації можливих небезпечних факторів;
- 1.4.2. Встановленні того, де і як небезпечні фактори можуть бути усунуті, попереджені або приведені до прийняттого рівня;
- 1.4.3. Розробці відповідних заходів і навчання персоналу;

1.4.4. Впровадженні заходів на практиці та документування процедур.

1.5. Оператори потужностей для успішного розроблення, запровадження та застосування системи НАССР мають враховувати такі особливості:

1.5.1. Система НАССР стосується тільки безпечності харчових продуктів і не стосується їх якості;

1.5.2. Система НАССР є запобіжним інструментом контролю за небезпечними факторами;

1.5.3. Раціональний підхід для систематичної ідентифікації небезпечних факторів і заходів контролю, що важливі для безпечності харчових продуктів;

1.5.4. Можливість застосування спрощеного підходу залежно від типу технологічних процесів та харчових продуктів;

1.5.5. Інструмент для прийняття правильних рішень, що забезпечує їх ефективність та правильне впровадження;

1.5.6. Система НАССР не гарантує безпечності харчових продуктів, а лише зменшує ризик виникнення випадків щодо загрози їх безпечності.

1.6. Система НАССР не є автономною програмою, її основою є система заходів контролю, що складається з програм-передумов, які повинні бути запроваджені і підтримуватися належним чином. Такий підхід вимагає від персоналу потужностей підприємств харчової промисловості дотримання цих принципів, забезпечення знань та практичних навичок у розробленні, впровадженні систем управління безпечністю, їх ефективному функціонуванні.

1.7. Ці Вимоги є обов'язковими для виконання операторами потужностей з виробництва та/або обігу харчових продуктів.

1.8. Державний контроль за виконанням операторами потужностей цих Вимог здійснюється відповідно до вимог Закону України "Про безпечність та якість харчових продуктів" та інших законів України, що визначають вимоги до організації і проведення державного контролю за харчовими продуктами та іншими об'єктами санітарних заходів.

1.9. У цих Вимогах терміни застосовуються у такому значенні:

введення в обіг - перше будь-яке платне або безоплатне постачання харчового продукту для його розповсюдження, споживання та/або використання в Україні під час провадження господарської діяльності;

обіг - введення в обіг та/або зберігання харчових продуктів з метою реалізації, включаючи пропонування до реалізації та/або іншої форми передачі, реалізації, розповсюдження або будь-яку іншу форму передачі незалежно від її здійснення, на платній чи безоплатній основі. Дії, спрямовані на виконання рішення про переробку (зміну визначеного використання), вилучення та/або утилізацію харчових продуктів, не вважаються обігом;

перехресне забруднення - забруднення харчових продуктів хімічними, фізичними чи біологічними небезпечними факторами через повітря, воду, людей, інші харчові продукти, а також допоміжні матеріали для переробки, предмети та матеріали, що контактують з харчовими продуктами;

програма-передумова - основні умови безпечності харчових продуктів та діяльність, необхідні для підтримання гігієни навколишнього середовища у всьому харчовому ланцюгу і придатні для виробництва та постачання безпечних кінцевих продуктів і безпечних харчових продуктів для споживання людиною, а також поводження з ними;

система аналізу небезпечних факторів та контролю у критичних точках (НАССР) система, яка ідентифікує, оцінює і контролює небезпечні фактори, які є визначальними для безпечності харчових продуктів.

Інші терміни вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про безпечність та якість харчових продуктів".

II. Програми-передумови системи НАССР

2.1. Застосування програм-передумов системи НАССР передбачає розробку та впровадження операторами потужностей процедур для підтримання гігієни у всьому харчовому ланцюгу, які необхідні для виробництва та постачання безпечних харчових продуктів для споживання людиною, а також правила поведінки з харчовими продуктами.

2.2. Програми-передумови є обов'язковими та призначені для ефективного функціонування системи безпечності харчових продуктів та контролю за небезпечними факторами і повинні бути розроблені, задокументовані і повністю впроваджені операторами потужностей перед застосуванням системи НАССР. Сфера застосування програм-передумов повинна охоплювати усі потенційні загрози безпечності.

2.3. Оператори потужностей мають запровадити програми-передумови з урахуванням асортименту харчових продуктів, технологічних процесів та специфіки окремої потужності.

2.4. Програми-передумови системи НАССР мають охоплювати такі процеси:

2.4.1. Належне планування виробничих, допоміжних та побутових приміщень для уникнення перехресного забруднення;

2.4.2. Вимоги до стану приміщень, обладнання, проведення ремонтних робіт, технічного обслуговування обладнання, калібрування тощо, а також заходи щодо захисту харчових продуктів від забруднення та сторонніх домішок;

2.4.3. Вимоги до планування та стану комунікацій - вентиляції, водопроводів, електро- та газопостачання, освітлення тощо;

2.4.4. Безпечність води, льоду, пари, допоміжних матеріалів для переробки (обробки) харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами;

2.4.5. Чистота поверхонь (процедури прибирання, миття і дезінфекції виробничих, допоміжних та побутових приміщень та інших поверхонь);

2.4.6. Здоров'я та гігієна персоналу;

2.4.7. Захист продуктів від сторонніх домішок; поведінки з відходами виробництва та сміттям, їх збір та видалення з потужності;

2.4.8. Контроль за шкідниками, визначення виду, запобігання їх появі, засоби профілактики та боротьби;

2.4.9. Зберігання та використання токсичних сполук і речовин;

2.4.10. Специфікації (вимоги) до сировини та контроль за постачальниками;

2.4.11. Зберігання та транспортування;

2.4.12. Контроль за технологічними процесами;

2.4.13. Маркування харчових продуктів та поінформованість споживачів.

2.5. Програма-передумова системи НАССР щодо належного планування виробничих, допоміжних та побутових приміщень повинна забезпечити:

2.5.1. Розміщення потужності, її виробничих, допоміжних та побутових приміщень, технологічного обладнання, що мають відповідати технологічним процесам, які здійснюють оператори потужностей, асортименту продуктів та ризиків, пов'язаних з цим;

2.5.2. Зменшення ризику перехресного забруднення шляхом належного планування потоків руху неперероблених, частково перероблених або перероблених харчових продуктів;

2.5.3. Організацію потоків руху неперероблених, частково перероблених та перероблених харчових продуктів, допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами, у тому числі пакувальних, персоналу, відвідувачів так, щоб вони не несли загрозу безпечності продуктів;

2.5.4. Розміщення потужностей з врахуванням параметрів навколишнього середовища (стану ґрунту, повітря), які можуть мати негативний вплив на безпечність і

якість харчових продуктів, діяльність інших суб'єктів господарювання, ймовірність появи шкідників;

2.5.5. Наявність у достатній кількості виробничих, допоміжних та побутових приміщень, планування яких має бути проведене відповідно до логічної послідовності операцій виробничого процесу і необхідних рівнів чистоти, а також обладнання для здійснення технологічних та допоміжних процесів;

2.5.6. Планування приміщень, яке забезпечуватиме можливість проведення ремонтних робіт, прибирання, миття та дезінфекції;

2.5.7. Аналіз планування виробничих, допоміжних і побутових приміщень, розміщення технологічного обладнання та оцінювання потоків харчових продуктів, предметів і матеріалів, що контактують з харчовими продуктами, та персоналу, відповідно до асортименту продуктів і обсягів виробництва органом державного контролю (нагляду) на етапі отримання операторами потужностей експлуатаційного дозволу, а також під час проведення аудитів системи НАССР;

2.5.8. Проведення операторами потужностей аналізу плану облаштування території, приміщень, розміщення обладнання, зонування, шляхів руху неперероблених, частково перероблених або перероблених харчових продуктів, персоналу, постачання допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами, у тому числі пакувальних, видалення (вивезення) відходів та сміття, розташування комунікацій тощо;

2.5.9. Визначення за результатами аналізу операторами потужностей місця, де неналежне планування чи розміщення потоків може призвести до появи ризику прямого чи опосередкованого мікробіологічного, хімічного чи фізичного забруднення харчових продуктів, та оцінка цього ризику, а також розроблення заходів з метою усунення ризику забруднення, запобігання його появи чи зменшення до прийняттого рівня.

Перехресному забрудненню слід запобігати за допомогою відповідних технічних або організаційних заходів. Оператори потужностей проводять зміни в інфраструктурі для фізичного відокремлення технологічних та допоміжних процесів, матеріалів, персоналу чи здійснюють операції в різний час. Оператори потужностей мають запровадити відповідні процедури для здійснення операцій і виконувати їх постійно.

2.6. Програма-передумова системи НАССР щодо стану приміщень, обладнання, проведення ремонтних робіт, технічного обслуговування обладнання, калібрування, а також заходів щодо захисту харчових продуктів від забруднення та сторонніх домішок повинна забезпечити:

2.6.1. Відповідно до технологічних процесів, асортименту харчових продуктів та оцінки ризику оператори потужностей повинні забезпечити належні умови для виробничих процесів, щоб запобігти забрудненню продуктів;

2.6.2. Територія потужності має бути облаштована так, щоб максимально запобігати несанкціонованому доступу та проникненню шкідників, перехресному забрудненню харчових продуктів, сприяти видаленню стічних вод. При цьому всі негативні впливи зовнішнього середовища на продукти мають бути враховані;

2.6.3. Приміщення для виробництва та зберігання продуктів повинні підтримуватись у належному стані;

2.6.4. Стіни повинні бути спроектовані та побудовані так, щоб запобігати накопиченню бруду, росту плісняви і утворенню конденсату, полегшувати прибирання, миття та дезінфекцію. Поверхні стін, підлоги повинні бути в належному стані та виготовлені із водостійких матеріалів;

2.6.5. Підлога повинна бути спроектована так, щоб відповідати вимогам виробництва (механічним навантаженням, температурним режимам, обробці мийними

засобами тощо), легко прибиратися, митися і дезінфікуватися, сприяти видаленню вологи (відсутність вибоїн, трапи для достатнього стоку води);

2.6.6. Стеля і підвісні елементи (трубопроводи, кабелі, лампи тощо) повинні бути спроектовані і змонтовані так, щоб мінімізувати накопичення бруду, відшарування фарби, утворення конденсату та ріст плісняви, полегшувати прибирання та запобігати забрудненню харчових продуктів;

2.6.7. Двері повинні бути без тріщин, відшарування фарби та корозії, а також легко митися і за необхідності дезінфікуватися. Зовнішні двері, через які можна потрапити в зону поводження з харчовими продуктами, повинні бути спроектовані таким чином, щоб запобігати проникненню шкідників у приміщення. Ці двері, а також двері і ворота, які використовуються для розділення виробничих приміщень, повинні бути за можливості закритими чи обладнутися пристроями для самовільного закривання;

2.6.8. Вікна, вентиляційні отвори повинні бути спроектовані так, щоб запобігати накопиченню бруду. Якщо вікна чи прозорі дахи спроектовані для вентиляційних потреб, то вони повинні бути захищені сітками проти комах чи іншими засобами для уникнення ризику забруднення харчового продукту. У зонах, де існує ймовірність попадання осколків у харчовий продукт, вікна, освітлювальні засоби, електричні знищувачі комах необхідно захистити від розбивання. Системи вентиляції повинні встановлюватися таким чином, щоб фільтри та інші компоненти, які потребують чищення, були легкодоступними;

2.6.9. Обладнання повинно використовуватись за призначенням згідно із специфікацією та мати впроваджену систему технічного обслуговування обладнання. Проведення перевірки обладнання, приладів здійснюється відповідно до вимог чинного законодавства. Оператори потужностей мають оцінювати ризики, які можливі через неналежну роботу обладнання та приладів. Прилади і апарати повинні підтримуватись у належному стані для уникнення забруднення харчових продуктів;

2.6.10. Здійснення планових та позапланових ремонтних робіт таким чином, щоб унеможливити загрозу забруднення харчових продуктів, а також ведення відповідної документації щодо проведених робіт;

2.6.11. Запобігання забрудненню харчових продуктів від скляних предметів та предметів з дерева, які за можливості не слід використовувати в технологічних процесах. Якщо використання таких предметів необхідне, то потрібно запровадити систему підтримання їх у належному стані, перевіряти цілісність та неушкодженість скляних виробів;

2.6.12. Оцінку можливості забруднення харчових продуктів через пакувальні матеріали і, якщо необхідно, зниження ризиків до прийняттого рівня.

Для обладнання, робота якого за результатами оцінки ризику є критичною для безпеки харчових продуктів чи її відповідності законодавству, запроваджують внутрішні графіки калібрування. Періодичність калібрування встановлюється залежно від інструкцій виробника обладнання та інтенсивності його використання.

2.7. Програма-передумова системи НАССР щодо планування та стану комунікацій (вентиляції, водопроводів водопостачання та водовідведення, електро- та газопостачання, освітлення тощо) повинна забезпечити:

2.7.1. Належні комунікації для проведення оператором потужності технологічних допоміжних процесів. Комунікації повинні підтримуватись у відповідному стані;

2.7.2. Належне проектування та належний стан системи водопостачання та водовідведення, їх технічний огляд, ремонт, прибирання та дезінфекцію. Відпрацьована вода повинна відводитись з дотриманням вимог гігієни. Системи дренажу повинні бути спроектовані так, щоб полегшити прибирання і мінімізувати ризик забруднення харчових продуктів;

2.7.3. Належну вентиляцію приміщень, де здійснюються роботи з харчовими продуктами, а також допоміжних та побутових приміщень. Системи вентиляції мають встановлюватися таким чином, щоб фільтри та інші компоненти, які потребують чищення, були легкодоступні. У місцях значного накопичення пилу необхідно встановлювати пиловловлювальне обладнання;

2.7.4. Проведення операторами потужностей оцінки ризику забруднення від повітря харчових продуктів. Використання повітря у виробництві (наприклад, використання стисненого повітря) має виключати ризик забруднення і базуватися на аналізі ризиків;

2.7.5. Усі виробничі зони повинні належно освітлюватися. Освітлювальне обладнання не повинно бути загрозою забруднення харчового продукту;

2.7.6. Проведення оператором потужності оцінки ризиків для безпечності харчового продукту, які можуть з'явитись через неналежне електропостачання, і за необхідності розроблення коригувальних заходів для їх усунення.

2.8. Програма-передумова системи НАССР щодо безпечності води, льоду, пари, допоміжних матеріалів для переробки (обробки) харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами, повинна забезпечити:

2.8.1. Вода на потужностях харчових продуктів, яка є інгредієнтом для харчових продуктів, і така, що може прямо чи опосередковано контактувати з продуктами, вода, призначена для виробництва льоду, а також зворотна вода, якщо така використовується в технологічному процесі, повинна відповідати вимогам щодо питної води;

2.8.2. Винятком щодо застосування води, яка не відповідає належній якості, може бути:

вода, призначена для гасіння пожеж, або пара, призначена для технічних цілей; для окремих видів процесу (наприклад, охолодження) і для процесів, які не несуть загрозу безпечності та відповідності харчових продуктів (наприклад, вода морська чиста);

2.8.3. Оператори потужностей повинні оцінити ризики, які можуть виникнути при використанні води, розробити і впровадити контрольні заходи для уникнення забруднення від використання води (пари, льоду), допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів (діоксид вуглецю, азот), предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами;

2.8.4. Програма-передумова щодо безпечності води (льоду) повинна забезпечити:

визначення джерела водопостачання (водопровідна мережа чи свердловина) та пов'язаних з ним ризиків;

відповідність умов зберігання води;

стан водопровідної мережі на потужності;

підготовку води до використання;

спосіб використання води та неможливість перехресного забруднення через контактні поверхні;

2.8.5. Оператори потужностей за необхідності запроваджують такі контрольні заходи:

процедури вхідного контролю води із зазначенням періодичності та методу відбору зразків води, видів аналізів та методик з їх проведення. Періодичність і вид аналізів ґрунтуються на оцінці ризику. Для цього проводиться аналіз результатів, періодичності та видів досліджень. У випадку відхилень результатів досліджень води передбачаються можливі коригувальні заходи, а у випадку негативних результатів - попереджувальні заходи;

процедури водопідготовки. При цьому слід враховувати оцінку ризиків, які можуть з'явитися через неналежне використання матеріалів і засобів водопідготовки;

процедури, спрямовані на підтримання у належному стані системи водопостачання, - ремонт, технічний огляд, прибирання та дезінфекція водопроводів;

2.8.6. Використання інших допоміжних речовин (інертні гази, діоксид вуглецю, розчини) повинно бути таким, щоб не виникала загроза безпечності харчових продуктів;

2.8.7. Програма-передумова щодо допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами, повинна забезпечити:

наявність документального підтвердження на використання допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами;

оцінку можливих ризиків, які можуть виникнути внаслідок використання допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами;

2.8.8. Впровадження контрольних заходів для уникнення негативного впливу на продукти.

Оператори потужності аналізують небезпечні фактори, які можуть виникнути внаслідок використання води та допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами. За результатами таких досліджень розробляються та запроваджуються контрольні заходи.

2.9. Програма-передумова системи НАССР щодо чистоти поверхонь, процедур прибирання виробничих, допоміжних, побутових приміщень та інших поверхонь повинна забезпечити:

2.9.1. Процедури прибирання, задокументовані і повністю впроваджені;

2.9.2. Способи прибирання, миття і, якщо потрібно, дезінфекції визначаються за такими факторами:

природою харчового продукту;

типом технологічних процесів, що здійснюються під час виробництва харчового продукту;

призначенням контактної поверхні, приміщення, території;

матеріалом, з якого виготовлено контактну поверхню;

встановленими вимогами законодавства;

використанням результатів наукових досліджень і належних практик виробництва;

2.9.3. Визначення засобів та інвентарю для прибирання. Мийні та дезінфекційні засоби повинні бути ефективними для застосування у визначених специфічних умовах, але не повинні становити загрозу безпечності харчових продуктів за умови їх належного використання. Інвентар для прибирання повинен застосовуватись за призначенням, бути стійким до середовища, у якому використовується, і зберігатись так, щоб виключати загрозу перехресного забруднення;

2.9.4. Визначення частоти проведення того чи іншого виду прибирання, миття чи дезінфекції на основі оцінки ризиків. Оператор потужності повинен надати докази того, що встановлена ним частота прибирання є достатньою для того, щоб підтримувати поверхні у належному стані, який не призводить до забруднення харчових продуктів;

2.9.5. Належний рівень кваліфікації персоналу. Персонал, який здійснює прибирання, миття та дезінфекцію, повинен мати відповідні знання та підготовку. Перевірку виконання процедур прибирання, миття та дезінфекції здійснює персонал, який не залучений до виконання цих процедур;

2.9.6. Зобов'язання оператора потужності надати докази того, що всі процедури прибирання, миття та дезінфекції здійснюються з відповідною частотою і є ефективними (візуальний огляд, лабораторний моніторинг);

2.9.7. Запровадження ефективних коригувальних заходів у випадку невідповідності процесів прибирання, миття та дезінфекції.

Оператор потужності регулярно здійснює перевірку (верифікацію) ефективності процесів прибирання, миття та дезінфекції. Верифікація може проводитись візуально і за допомогою лабораторного моніторингу. За результатами проведення аналізу ефективності процесів прибирання, миття та дезінфекції і виявлених невідповідностей оператори потужностей запроваджують відповідні запобіжні або корегувальні заходи.

2.10. Програма-передумова системи НАССР щодо здоров'я та гігієни персоналу повинна забезпечити:

2.10.1. Впровадження операторами потужностей правил поведінки персоналу, контрактників, відвідувачів, які можуть прямо чи опосередковано контактувати з відкритим харчовим продуктом, для запобігання його забрудненню;

2.10.2. Проведення медичних оглядів відповідно до вимог законодавства. Періодичність та сфера проведення медичних оглядів персоналу залежно від природи харчових продуктів, технологічних та допоміжних процесів, посадових обов'язків працівників та підтвердження їх проходження (наявність особистих медичних книжок);

2.10.3. Наявність спецодягу та взуття, які не повинні бути причиною забруднення харчових продуктів. Береться до уваги форма одягу та взуття, кількість їх комплектів (достатня кількість яких має забезпечувати всіх працівників чистим одягом), процедури носіння, чистки та прання. Впровадження процедур чистки та прання, а також перевірку (верифікацію) їх ефективності. Процедури із застосування спецодягу та взуття мають визначатися на підставі оцінки ризику;

2.10.4. Недопуск до роботи, що здійснюється з метою запобігання можливості забруднення харчових продуктів через неналежний стан здоров'я персоналу чи його невідповідний зовнішній вигляд. Запровадження операторами потужностей із врахуванням природи (виду) продукту і процесів виробництва перевірки зовнішнього вигляду персоналу перед початком роботи на наявність ознак гнійничкових захворювань; повідомлення про ознаки у них інфекційних захворювань чи контакти з людьми, у яких є такі ознаки, а також недопущення до роботи працівників, які можуть бути причиною забруднення харчових продуктів;

2.10.5. Правила поведінки персоналу на виробництві, що передбачають вимоги до входу і виходу з приміщень, переміщення у виробничих, допоміжних та побутових приміщеннях, носіння особистих предметів, прикрас, дії у випадку порізів чи пошкоджень, приймання їжі, миття рук, паління, відвідування туалетів, зберігання та використання особистого та спеціального одягу та взуття;

2.10.6. Вимоги до відвідувачів та підрядників, які відвідують та/або перебувають на території потужності, дотримання ними таких самих правил поведінки, що і персоналом потужності.

Спецодяг має покривати тіло від колін і вище. Для прання одягу можна використовувати спеціалізовану організацію (за укладеною відповідною угодою) або організоване оператором потужності централізоване прання.

2.11. Програма-передумова системи НАССР щодо поводження з відходами виробництва та сміттям, їх збору та видалення з потужності повинна забезпечити:

2.11.1. Виконання операторами потужностей усіх передбачених законодавством вимог щодо утилізації відходів;

2.11.2. Інформацію про місця збору відходів у зонах поводження з харчовими продуктами;

2.11.3. Визначення графіків та способів вивезення відходів з приміщень, у яких здійснюється поводження з харчовими продуктами, з метою уникнення їх накопичення. При цьому має враховуватися можливість перехресного забруднення продуктів під час їх вивезення;

2.11.4. Місця зберігання відходів за межами приміщень, де здійснюються операції з харчовими продуктами, вимоги щодо зберігання відходів;

2.11.5. Стан контейнерів, ємностей для відходів, їх маркування, очищення, миття та дезінфекцію;

2.11.6. Вивезення відходів з території потужності та їх утилізацію, у тому числі за укладеними відповідними угодами.

Прибирання, миття та дезінфекцію контейнерів, ємностей для зовнішнього зберігання відходів проводять окремо від іншої тари. Контейнери для внутрішнього зберігання відходів можуть бути одноразовими або повертатися у приміщення після їх очищення, миття та дезінфекції.

2.12. Програма-передумова системи НАССР щодо контролю за шкідниками, визначення виду, запобігання їх появі, засобів профілактики та боротьби повинна забезпечити:

2.12.1. Визначення видів шкідників, які характерні для певного оператора потужностей;

2.12.2. Заходи щодо запобігання проникненню шкідників на територію потужності:

наявність огорожі та облаштування території, ущільнення дверей, вентиляційних отворів, обладнання вікон захисними сітками від комах;

встановлення засобів профілактики та боротьби зі шкідниками по зовнішньому периметру. Усі заходи з боротьби зі шкідниками повинні здійснюватись так, щоб не виникала загроза безпечності харчових продуктів через перехресне забруднення;

електричні знищувачі комах не повинні розміщуватись над відкритим харчовим продуктом;

2.12.3. Відповідно до оцінки ризику перевірку на забрудненість шкідниками вхідних партій (допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами);

2.12.4. Маркування та регулярну перевірку всіх засобів боротьби зі шкідниками;

2.12.5. Аналіз результатів контрольних заходів з визначенням тенденції і запровадженням ефективних профілактичних та коригувальних заходів.

Для уникнення перехресного забруднення необхідно уникати використання отруйних приманок у приміщеннях, де здійснюються операції з харчовими продуктами (непереробленими, частково переробленими або переробленими), допоміжними матеріалами для переробки харчових продуктів, предметами та матеріалами, що контактують з харчовими продуктами.

Електричні знищувачі комах рекомендується розміщувати у місцях ймовірного проникнення комах, що літають. Усі заходи контролю шкідників повинні бути спрямованими на запобігання їх проникненню у приміщення, де проводяться технологічні чи допоміжні процеси.

2.13. Програма-передумова системи НАССР щодо безпечного зберігання та використання токсичних сполук та речовин повинна забезпечити:

2.13.1. Визначення операторами потужностей переліку сполук, які використовуються і потенційно можуть загрожувати безпечності харчових продуктів (зокрема мийні та дезінфекційні засоби, приманки для шкідників, реагенти тощо).

2.13.2. Правила приймання та зберігання токсичних сполук та речовин;

2.13.3. Спосіб постачання (доставки) сполук та речовин у зоні використання за умови уникнення перехресного забруднення;

2.13.4. Правила зберігання та використання сполук та речовин у зонах поводження з харчовими продуктами з метою запобігання негативному впливу на харчові продукти, запровадження обліку використання сполук та речовин;

2.13.5. Умови допуску до роботи з токсичними сполуками та речовинами персоналу, який пройшов відповідне навчання.

Правила безпечного поводження з токсичними сполуками та речовинами, дії у випадку неправильного поводження з ними мають бути задокументованими, доведеними до відома персоналу, який працює з такими речовинами, та розміщені у місцях, де здійснюється поводження з ними.

2.14. Програма-передумова системи НАССР щодо специфікації і контролю постачальників повинна забезпечити:

2.14.1. Розроблення операторами потужностей контрольних заходів щодо зменшення ризику забруднення харчових продуктів у разі неприйнятності неперероблених, частково перероблених або перероблених харчових продуктів, допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами;

2.14.2. Встановлення і узгодження вимог щодо неперероблених, частково перероблених або перероблених харчових продуктів, пакувальних матеріалів з постачальниками (специфікації чи інші нормативно-технічні документи);

2.14.3. Впровадження процедур вхідного контролю допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами. Процедури повинні містити інформацію про методи контролю та моніторингу, осіб, відповідальних за проведення досліджень, дії у випадку відхилень від специфікації та осіб, відповідальних за прийняття рішень щодо подальшого поведіння з ними. Процедури вхідного контролю розробляються з урахуванням вимог чинного законодавства та результатів оцінки ризику;

2.14.4. Розроблення та впровадження процедур оцінювання постачальників для зменшення ймовірності виникнення загрози безпечності харчових продуктів від непридатних неперероблених або частково перероблених харчових продуктів, допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами. Критерії оцінювання постачальників повинні характеризувати їх здатність надавати неперероблені, частково перероблені або перероблені харчові продукти, допоміжні матеріали для переробки харчових продуктів, предмети та матеріали, що контактують з харчовими продуктами, відповідно до узгоджених специфікацій.

Оцінювання постачальників рекомендується проводити перед тим, як розпочинати співпрацю з ними, а також періодично з урахуванням результатів вхідного контролю харчових продуктів (неперероблених, частково перероблених та перероблених харчових продуктів), допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами. Якщо результати оцінювання ризику свідчать про суттєву ймовірність загрози безпечності харчових продуктів, рекомендується проводити аудити постачальників таких харчових продуктів.

2.15. Програма-передумова системи НАССР щодо зберігання та транспортування повинна забезпечити:

2.15.1. Створення операторами потужностей належних умов для зберігання готових харчових продуктів, неперероблених або частково перероблених харчових продуктів, допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами, та інших нехарчових продуктів;

2.15.2. Приміщення мають бути достатніми за площею та обладнанням для забезпечення умов зберігання, а також дотримання принципу використання в першу чергу партій тих продуктів, у яких раніше закінчується строк придатності. Необхідне обладнання для зберігання харчових продуктів повинно підтримувати умови зберігання при повній завантаженості приміщення з проведенням контролю за режимами температури та вологи;

2.15.3. Приміщення для зберігання неперероблених, частково перероблених або перероблених харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами, повинні бути спроектовані так, щоб не допустити забруднення під час зберігання, прибирання, миття та за необхідності проведення дезінфекції й запобігати проникненню шкідників;

2.15.4. Належну ідентифікацію харчових продуктів, допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами під час зберігання;

2.15.5. Проведення оцінки ризиків та забезпечення зберігання харчових продуктів, допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами, інших нехарчових продуктів таким чином, щоб запобігти їх взаємному негативному впливу;

2.15.6. Захист харчових продуктів, допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами, від забруднення під час їх транспортування;

2.15.7. Дотримання умов транспортування (зокрема режимів температури зберігання та вологості), у тому числі за умови повного завантаження транспортного засобу;

2.15.8. Запровадження для транспортних засобів програм технічного огляду, прибирання, миття та дезінфекції;

2.15.9. Розділення різних видів харчових продуктів, нехарчових продуктів під час транспортування з метою унеможливлення негативного впливу.

Для підтримання постійних температурних режимів (дотримання безперервності) необхідно заздалегідь проводити охолодження транспортних засобів перед завантаженням харчових продуктів та повинна бути можливість перевірки умов транспортування за допомогою контролю режимів температури у транспортному засобі.

2.16. Програма-передумова системи НАССР щодо контролю технологічних процесів повинна забезпечити:

2.16.1. Упевненість операторів потужностей у тому, що умови контролю параметрів технологічних процесів і виробничого середовища прийнятні для виконання встановлених вимог до харчових продуктів і є докази того, що такі параметри відповідають встановленим нормам;

2.16.2. Впровадження чітких процедур контролю за непридатними (невідповідними) харчовими продуктами (приймання їх за певних умов або направлення на використання для інших цілей);

2.16.3. Процедури контролю повинні бути доступними та зрозумілими для осіб, що приймають рішення;

2.16.4. Поводження з усіма непридатними (невідповідними) харчовими продуктами та їх видалення мають здійснюватися відповідно до виду проблеми та/або спеціальних вимог;

2.16.5. Запровадження коригувальних дій, якщо непридатні (невідповідні) продукти негативно впливають на безпечність харчових продуктів.

Періодичність контролю за параметрами технологічних процесів і виробничого середовища, лабораторний моніторинг повинні бути визначені за результатами оцінки ризику, але не рідше, ніж це передбачено встановленими вимогами.

2.17. Програма-передумова системи НАССР щодо маркування харчових продуктів та поінформованості споживачів повинна забезпечити:

2.17.1. Виконання операторами потужностей статті 38 Закону України "Про безпечність та якість харчових продуктів" щодо вимог до маркування харчових продуктів;

2.17.2. Належну ідентифікацію партій харчових продуктів та забезпечення простежуваності маркування партій неперероблених, частково перероблених або перероблених харчових продуктів одразу при їх пакуванні (фасуванні);

2.17.3. Якщо продукти маркуються пізніше, вони повинні мати визначений номер партії на час їх тимчасового зберігання;

2.17.4. Строк зберігання (дата "Вжити до", дата виробництва, кінцева дата споживання) маркованих харчових продуктів повинен вираховуватися від дати виробництва.

Можливе запровадження процедур перевірки правильності маркування під час виробництва харчових продуктів.

III. Послідовність розробки системи НАССР

3.1. Оператори потужностей, що здійснюють підготовку, обробку чи переробку харчових продуктів, зобов'язані розробляти, впроваджувати та застосовувати процедури, засновані на використанні в повному обсязі принципів системи управління безпечністю харчових продуктів (НАССР).

3.2. Розробляючи систему НАССР, оператори потужностей мають дотримуватись нижчезазначеної послідовності для запобігання неправильній розробці НАССР-плану, а також неефективному функціонуванню системи в цілому.

3.3. Успішне впровадження системи НАССР здійснюється за умови застосування широкого підходу, заснованого на співпраці всього персоналу потужності, у тому числі її керівництва.

3.4. Першим підготовчим кроком розробки НАССР-плану має бути створення групи НАССР. Якщо можливо, ця група повинна складатися з осіб, які представляють різні підрозділи потужності, від роботи яких залежить безпечність продуктів, включаючи керівників, та які мають знання про харчові продукти, технологічні процеси та відповідний досвід роботи. Якщо необхідно, на етапі розробки можна залучити зовнішніх експертів, які мають поглиблені знання про небезпечні фактори, характерні для харчових продуктів, технологічні процеси та принципи НАССР.

3.5. Група НАССР може складатися з персоналу, який:

3.5.1. Володіє знаннями про біологічні, хімічні та фізичні небезпечні фактори, характерні для харчового продукту та технологічних процесів;

3.5.2. Забезпечує належне проведення технологічних процесів або бере участь у здійсненні цих процесів;

3.5.3. Має досвід у впровадженні належної практики виробництва та належної практики гігієни.

3.6. Кожен учасник групи НАССР повинен бути відповідальним за один чи декілька процесів, а також має бути запроваджено практику взаємозамінності.

3.7. Кількісний склад групи НАССР залежить від виду та асортименту харчових продуктів, технологічних процесів, особливостей потужності.

3.8. Склад групи НАССР визначається та затверджується керівником потужності.

3.9. Група НАССР визначає сферу застосування системи НАССР, яка розповсюджується на технологічні процеси та види небезпечних факторів, що вивчаються й досліджуються, та повинна розробити повний опис харчового продукту.

3.10. Повний опис харчового продукту повинен містити інформацію, яка стосується його безпечності:

назву;

склад;

структуру та фізико-хімічні характеристики (наприклад, рідина, желе, твердий стан, вміст вологи, рН);

мікробіологічні та хімічні критерії;

вид оброблення (наприклад, теплове оброблення, заморожування, соління, коптіння тощо);

спосіб споживчого та транспортного пакування (наприклад, герметична, вакуумна упаковки, модифікована атмосфера тощо);

вид маркування;

умови зберігання та транспортування;

кінцеву дату споживання (дата "Вжити до", дата виробництва, строк придатності);

спосіб реалізації, метод збуту;

дані про передбачуваного споживача або специфічну групу споживачів (наприклад, для загального вжитку, для дитячого харчування, харчування для спортсменів та осіб похилого віку);

спосіб споживання (використання).

3.11. Документ про опис харчового продукту повинен підтримуватись в актуальному варіанті (версії). Він використовується як інформація про харчовий продукт під час наступних досліджень системи НАССР.

3.12. Цей документ може стосуватись декількох позицій харчових продуктів, які незначно відрізняються за характеристиками, за умови, що наявна (представлена) вся інформація стосовно безпеки кожної з позицій.

3.13. Група НАССР повинна визначити правильний і передбачуваний спосіб споживання (використання) харчового продукту споживачами, для яких цей продукт призначений. В окремих випадках розглядається споживання (використання) харчового продукту для специфічних груп споживачів, таких як діти, спортсмени, особи похилого віку.

3.14. Якщо для безпеки харчового продукту необхідно, щоб кінцевий споживач піддав його певному обробленню (наприклад, необхідно відварити протягом 3 хв.) або не здійснював певних дій (наприклад, не піддавати повторному заморожуванню), про це повинно бути зазначено шляхом розміщення відповідної інформації на етикетці.

3.15. Відповідно до передбачуваного способу споживання (використання) харчових продуктів групою НАССР проводиться аналіз небезпечних факторів (наприклад, чим менше очікується оброблення харчового продукту кінцевим споживачем, тим вища відповідальність за безпеку продукту оператора потужності).

3.16. Група НАССР повинна у будь-якому форматі скласти блок-схему технологічного процесу, яка відображає всі етапи процесу в межах контролю за потужністю - від надходження неперероблених, частково перероблених або перероблених харчових продуктів, допоміжних матеріалів для переробки харчових продуктів, предметів та матеріалів, що контактують з харчовими продуктами, до постачання харчових продуктів споживачам та іншим клієнтам, включаючи їх підготовку, перероблення, пакування, зберігання та транспортування. Усі технологічні процеси повинні бути представленими в належній послідовності разом з відповідними технологічними даними.

3.17. Блок-схема має бути достатньо зрозумілою та повною, щоб особи, не знайомі з технологічним процесом, могли швидко зрозуміти всі етапи виробництва на потужності. При цьому необхідно уникати відображення у блок-схемі тих процесів, які не є частиною технологічного процесу.

3.18. Блок-схема може бути розроблена для окремого харчового продукту, групи харчових продуктів чи послідовностей технологічного процесу. Зразок базової блок-схеми технологічного процесу наведено у додатку 1 до цих Вимог.

3.19. Після того, як блок-схему розроблено, група НАССР повинна підтвердити її відповідність дійсним технологічним процесам під час роботи потужності.

Перевірку необхідно проводити за участю персоналу, який працює на конкретних етапах процесу. Виявлені невідповідності виправляються так, щоб блок-схема відповідала дійсним (реальним) технологічним процесам. Остаточний варіант блок-схеми затверджується керівником групи НАССР.

3.20. Принцип 1 системи НАССР полягає в аналізі небезпечних факторів визначення відповідних заходів з контролю.

3.20.1. Аналіз небезпечних факторів має включати:
визначення суттєвих небезпечних факторів та заходів з контролю;
використання аналізу небезпечних факторів для модифікації технологічного процесу або харчового продукту з метою подальшого забезпечення чи поліпшення його безпеки;

забезпечення в результаті аналізу небезпечних факторів підстав для визначення критичних контрольних точок згідно з принципом 2 системи НАССР, що зазначений у пункті 3.21 цього розділу.

3.20.2. Аналіз небезпечних факторів є специфічним для кожного технологічного процесу та виробництва, тому не може бути "запозичений" у іншого оператора потужності, який виробляє аналогічні харчові продукти. Аналіз небезпечних факторів складається з послідовних, логічно пов'язаних між собою дій.

3.20.3. Одним з варіантів підготовки до аналізу небезпечних факторів може бути попередня розробка списку небезпечних факторів (біологічних, хімічних, фізичних), які є характерними для даних харчових продуктів і технологічних процесів, та визначення їх характеристик (властивостей).

3.20.4. Аналіз небезпечних факторів починається зі складання на кожному етапі технологічного процесу відповідно до блок-схеми та списку небезпечних факторів, поява яких є ймовірною.

3.20.5. Група НАССР з урахуванням своїх знань та досвіду проводить аналіз (дослідження) небезпечних факторів з метою визначення, які з них необхідно усунути, зменшити до прийняттого рівня або попередити їх появу для виготовлення безпечних харчових продуктів.

3.20.6. При аналізі небезпечних факторів враховуються:

значимість небезпечного фактора як функція ймовірності його появи та потенційного негативного впливу на здоров'я споживачів. Для оцінки ймовірності виникнення використовуються досвід, інформація про випадки небезпечних харчових продуктів, які траплялись безпосередньо на потужності, інших операторів потужностей у регіоні щодо епідеміологічної ситуації;

оцінка потенційного негативного впливу проводиться відповідно до знань про вид (природу) харчового продукту та технологічних процесів, науково-технічної інформації, передбачуваного способу споживання (використання) продукту, ймовірного неправильного споживання, груп споживачів тощо;

якісна та/або кількісна оцінка наявності небезпечного фактора;

виживання та розмноження патогенних мікроорганізмів і неприйнятне утворення хімічних сполук у харчових продуктах (у тому числі неперероблених, частково перероблених або перероблених), на технологічних (виробничих) лініях або в навколишньому середовищі;

утворення та стабільність у харчових продуктах токсинів чи інших небажаних сполук метаболізму мікроорганізмів, хімічних речовин, алергенів, фізичних забруднень (сторонні предмети);

забруднення (чи повторне забруднення) біологічними (мікроорганізмами, паразитами), хімічними чи фізичними небезпечними факторами неперероблених, частково перероблених або перероблених харчових продуктів.

3.20.7. На підставі цього аналізу (досліджень) визначається значущість ризику перевищення небезпечними факторами допустимого рівня. Група НАССР повинна визначити метод, згідно з яким приймається рішення про значущість ризику. Приклад методу визначення значущості небезпечних факторів наведено в додатку 2 до цих Вимог.

3.20.8. Наступним етапом аналізу небезпечних факторів є встановлення того, які заходи контролю можна застосувати для запобігання виникненню, зменшення до прийняттого рівня або усунення кожного з небезпечних факторів та на яких етапах технологічного процесу це можна зробити. У деяких ситуаціях контроль за конкретним

небезпечним фактором може вимагати більше ніж одного заходу контролю. В інших випадках за допомогою одного й того самого заходу контролю можна контролювати кілька небезпечних факторів. Заходи контролю - це програми-передумови системи НАССР, які визначені у розділі II цих Вимог. Контрольні заходи повинні здійснюватись відповідно до процедур та специфікацій для забезпечення їх ефективного впровадження.

3.20.9. Аналіз небезпечних факторів повинен враховувати чинники, що можуть знаходитися поза безпосереднім контролем оператора потужності. Наприклад, збут харчових продуктів перебуває поза безпосереднім контролем оператора потужності, але інформація про те, яким чином харчові продукти будуть розповсюджуватися (реалізовуватися), може вплинути, наприклад, на оцінку ризику. При проведенні аналізу небезпечних факторів необхідно розрізнити питання, що стосуються безпечності харчових продуктів, і ті, які відносять до їх якості.

3.20.10. Після завершення аналізу небезпечних факторів на всіх етапах технологічного процесу етапи, на яких, незважаючи на впроваджені заходи з контролю, ризик перевищення небезпечним(и) фактором(ами) допустимого рівня залишається значним (комбінація ймовірності виникнення та потенційного негативного впливу на здоров'я споживачів), будуть розглядатися для визначення критичних контрольних точок.

www.minagro.kiev.ua

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ НАКАЗ

від 09 жовтня 2012 № 611

Про затвердження Вимог щодо участі страхових компаній (страховиків) у страхуванні сільськогосподарської продукції з державною підтримкою

Відповідно до частини сьомої статті 16 Закону України «Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою» НАКАЗУЮ:

1. Затвердити Вимоги щодо участі страхових компаній (страховиків) у страхуванні сільськогосподарської продукції з державною підтримкою, що додаються.
2. Департаменту фінансово-кредитної політики (Ахіджанов Б.Р.) направити до Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, цей наказ для подання до Міністерства юстиції України для державної реєстрації.
3. Цей наказ набирає чинності з дня його офіційного опублікування.
4. Контроль за виконанням цього наказу покласти на першого заступника Міністра Бісюка І.Ю.

www.minagro.kiev.ua

2. ПРОЕКТИ АКТІВ ЗАКОНОДАВСТВА

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Постанова «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про молоко та молочні продукти» та інших законодавчих актів щодо посилення заходів боротьби з фальсифікацією молочних продуктів»

Номер, дата реєстрації: 11177/П від 01.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Калетник Г.К.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є:**

1. Прийняти за основу проект Закону України «Про внесення змін до Закону України "Про молоко та молочні продукти" та інших законодавчих актів щодо посилення заходів боротьби з фальсифікацією молочних продуктів» (реєстр. № 11177), поданий народними депутатами України Деркачем А.Л., Пшонкою А.В.

2. Доручити Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про прийняття за основу проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо збереження ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту)»

Номер, дата реєстрації: 11177/П від 01.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Калетник Г.К.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є:**

1. Прийняти за основу проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо збереження ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту)», (реєстр. № 11231), поданий народними депутатами України Терещуком С.М., Бевзенком В.Ф.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень та пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи і внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про направлення на доопрацювання проекту Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження обмежень на набуття у власність земель сільськогосподарського призначення»

Номер, дата реєстрації: 11173/П від 02.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Калетник Г.К.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є:**

Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо запровадження обмежень на набуття у власність земель сільськогосподарського призначення (реєстр. № 11173), поданий народними депутатами України Бевзенком В.Ф., Ткачом Р.В., повернути суб'єкту права законодавчої ініціативи на доопрацювання.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про сільськогосподарську кооперацію»»

Номер, дата реєстрації: 11221/П від 02.10.2012

Номер, дата акту 5416-VI від 16.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Калетник Г.К.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є:**

1. Прийняти за основу проект Закону України про внесення змін до Закону України "Про сільськогосподарську кооперацію" (реєстр. № 11221), поданий Кабінетом Міністрів України.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про прийняття за основу проекту Закону України про внесення зміни до розділу X "Перехідні положення" Земельного кодексу України щодо врегулювання питання проведення торгів»

Номер, дата реєстрації: 11261/П від 02.10.2012

Номер, дата акту 5310-VI від 02.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Калетник Г.К.

Верховна Рада України постановляє:

1. Прийняти за основу проект Закону України про внесення зміни до розділу X "Перехідні положення" Земельного кодексу України щодо врегулювання питання проведення торгів (реєстр. № 11261), поданий народним депутатом України Смітюхом Г.Є.

2. Доручити Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи, скоротивши строки подання та розгляду таких зауважень і пропозицій наполовину, та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо забезпечення зайнятості сільського населення)»

Номер, дата реєстрації: 11282 від 02.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Міщенко С.Г.

Законопроект розроблено з метою забезпечення прав і свобод громадян у сфері зайнятості шляхом створення ефективного механізму сприяння зайнятості сільського населення, яке має особисте селянське господарство.

Згідно зі статтею 43 Конституції України кожен має право на працю, що включає можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується.

Відповідно до статті 4 Закону України «Про зайнятість населення» держава гарантує працездатному населенню у працездатному віці в Україні:

- а) добровільність праці, вибір або зміну професії та виду діяльності;
- б) захист від необгрунтованої відмови у прийнятті на роботу і незаконного звільнення, а також сприяння у збереженні роботи;
- в) безплатне сприяння у підборі підходящої роботи і працевлаштуванні відповідно до покликання, здібностей, професійної підготовки, освіти, з урахуванням суспільних потреб, всіма доступними засобами, включаючи професійну орієнтацію і перепідготовку;

г) компенсацію матеріальних витрат у зв'язку з направленням на роботу в іншу місцевість;

д) виплату вихідної допомоги працівникам, які втратили постійну роботу на підприємствах, в установах і організаціях, у випадках і на умовах, передбачених чинним законодавством;

е) безплатне навчання безробітних нових професій, перепідготовку в навчальних закладах або в системі державної служби зайнятості з виплатою матеріальної допомоги;

є) виплату безробітним в установленому порядку допомоги по безробіттю, матеріальної допомоги по безробіттю, матеріальної допомоги членам сім'ї, які перебувають на їх утриманні, та інших видів допомоги;

ж) включення періоду перепідготовки та навчання нових професій, участі в оплачуваних громадських роботах, одержання допомоги по безробіттю та матеріальної допомоги по безробіттю до стажу роботи, а також до безперервного трудового стажу;

з) надання роботи за фахом на період не менше трьох років молодим спеціалістам - випускникам державних навчальних закладів держави, раніше заявлених підприємствами, установами, організаціями.

Однак, після розпаду СРСР ситуація в країні щодо безробіття сільського населення почала загострюватись, оскільки на законодавчому рівні було встановлено право громадян на працю, а держава не взяла на себе зобов'язань щодо забезпечення працездатного населення. Виникла така ситуація, що пропозиція не відповідала попиту на ринку праці.

За статистичними даними в Україні на **46 млн.** жителів зареєстровано **2 млн.** працездатного безробітного населення.

Важливо відмітити, що закони "Про особисте селянське господарство" та "Про зайнятість населення" штучно зараховують усіх жителів села, незалежно від того, хто вони є: **вчитель, медик, інженер, робітник на підприємстві в райцентрі**, у "члени особистих селянських господарств" і зачисляють до категорії зайнятого населення, бо нібито "робота в цьому господарстві для них є **основною**".

Адже у 1992-1996 роках землю виділяли мешканцям сіл і селищ для ведення особистого підсобного господарства, що давало їм змогу вижити в ті нелегкі часи, вирощуючи городину, корм для худоби. Праця ж тут не була основною, і доходи з цих ділянок не мільйонні (ніхто із селян ще не став на землі мільйонером).

Свої землі селяни отримували відповідно до поданих у сільраду заяв згідно зі ст. 56 Земельного кодексу України, якою встановлено, що для ведення особистого підсобного господарства громадянам за рішенням сільської, селищної, міської ради народних депутатів передаються безплатно у власність земельні ділянки, в межах населених пунктів, вказаних у земельно-облікових документах, або надаються безплатно у власність у розмірі не більше 0,6 гектара. За бажанням громадян їм додатково можуть надаватися земельні ділянки у користування. Загальна площа цих ділянок не повинна перевищувати один гектар. Збільшення розмірів земельних ділянок до 2 гектарів може проводитись за погодженням з обласною радою народних депутатів. На це є рішення сільських рад.

Тепер всі мешканці містечок, сіл, селищ, які мають у користуванні від одного до двох гектарів землі, також вважаються членами особистих селянських господарств, робота в яких є основною, а якщо основною, то ти безробітний.

Сьогодні жодна людина в селі по всій Україні не може стати на облік із безробіття в центрі зайнятості без довідки, що вона не є членом особистого селянського господарства. Сільські голови її не видають (хоча є рішення виконкомів 1992-1996 років, що ці люди отримали відповідні ділянки для ведення особистого підсобного господарства).

У сільських радах у погосподарських книгах на 2006-2010 роки в таблиці V

“Земля у приватній власності та оренді членів домогосподарства”, в пункті 1.2 записано “...для ведення особистого селянського господарства” (а для ведення підсобного господарства графі немає). Хоча земля була видана для ведення саме підсобного господарства.

І ось що маємо. Людина прописана в селі, а працює в місті, її звільнили з основної роботи, приїздить стати на облік в державний центр зайнятості, а їй говорять, що вона автоматично є членом “особистого селянського господарства” і не має статусу безробітного. Як наслідок, соціальну допомогу з безробіття одержати не може, бо закон забороняє брати таких людей на облік. Довідки про зарплату чи перебування на обліку в центрі зайнятості немає, а отже, немає й допомоги, яку сплачує держава по безробіттю. Таких ситуацій безмежна кількість, а питання залишається відкритим.

Зрозуміло, що коштів на виплату соціальної допомоги з безробіття в державному Центрі зайнятості обмаль, але відмовити у взятті на облік і наданні статусу безробітного не має права ніхто, бо це — норма Конституції.

Тому, проектом Закону пропонується надати можливість сільському населенню, які мають земельні ділянки отримувати все необхідне соціальне забезпечення по безробіттю.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо скорочення кількості документів дозвільного характеру, які повинні одержувати оператори ринку харчових продуктів»

Номер, дата реєстрації: 11288 від 02.10.2012

Ініціатор: Азаров М.Я. Кабінет Міністрів України

З метою реалізації завдань визначених Національним планом дій на 2012 рік розроблено проект Закону України "Про внесення змін до деяких законів України щодо скорочення кількості документів дозвільного характеру, які повинні одержувати оператори ринку харчових продуктів" (далі – законопроект).

Законопроектом пропонується внести зміни до дев'ятнадцяти законів України, а саме: "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності", "Про ветеринарну медицину", "Про карантин рослин", "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів", "Про державне регулювання імпорту сільськогосподарської продукції", "Про насіння і садивний матеріал", "Про безпечність та якість харчових продуктів", "Про захист людини від впливу іонізуючого випромінювання", "Про захист рослин", "Про бджільництво", "Про захист населення від інфекційних хвороб", "Про зерно та ринок зерна в Україні", "Про питну воду та питне водопостачання", "Про рибу, інші водні живі ресурси та харчову продукцію з них", "Про державну підтримку сільського господарства України", "Про молоко та молочні продукти", "Про дитяче харчування", "Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів", "Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів" (далі-закони України).

Метою законопроекту є виключення з Переліку документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності, затвердженого Законом України "Про Перелік документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності" восьми документів дозвільного характеру (пункти 11, 26, 82, 126, 140, 141, 142, 143 переліку), а також вилучення із зазначених вище законів положення, які стосуються висновків, сертифікатів, погоджень, експертиз тощо, які повинні одержувати та/або проходити (здійснювати) оператори ринку харчових продуктів.

Прийняття законопроекту продиктовано необхідністю спрощення діяльності суб'єктів господарювання, дерегуляції підприємницької діяльності, гармонізації

законодавства України із законодавством Європейського Союзу у частині видачі документів дозвільного характеру,

Законопроект є регуляторним актом, який справлятиме позитивний вплив на ринкове середовище, забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави, а також відповідає принципам державної регуляторної політики.

Національним планом дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010-2014 роки "Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава" (далі - Національний план дій на 2012 рік), затвердженим Указом Президента України від 12.03.2012 № 187, передбачено (пункт 105.1.1.) внесення на розгляд Верховної Ради України проекту Закону України щодо внесення змін до деяких законів України щодо гармонізації законодавства України із законодавством Європейського Союзу у частині документів дозвільного характеру, висновків, сертифікатів, погоджень, експертиз тощо, які повинні одержувати та/або проходити (здійснювати) оператори ринку харчових продуктів).

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про співробітництво в галузі карантину та захисту рослин»

Номер, дата реєстрації: 0281 від 04.10.2012

Ініціатор: Азаров М.Я. Кабінет Міністрів України

Прийняття Закону України "Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про співробітництво в галузі карантину та захисту рослин" сприятиме реалізації державної політики щодо подальшого взаємовигідного співробітництва в галузі карантину рослин, а також надасть можливість завершити всі внутрішні юридичні процедури для набуття її чинності та повідомити про це через дипломатичні канали турецьку сторону.

Проект Закону України "Про ратифікацію Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про співробітництво в галузі карантину та захисту рослин" (далі – Закон) розроблено з метою ратифікації Угоди між Кабінетом Міністрів України та Урядом Турецької Республіки про співробітництво в галузі карантину та захисту рослин" (далі – Угода), оскільки Угодою встановлюються інші умови переміщення об'єктів регулювання через державний кордон України ніж ті, які передбачено Законом України «Про карантин рослин», Угода потребує ратифікації Верховною Радою України шляхом ухвалення закону про ратифікацію.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Закону України "Про виноград та виноградне вино» (щодо здійснення державного нагляду (контролю) у частині дотримання правил виробництва виноробної продукції та ведення виноградників)»

Номер, дата реєстрації: 11297 від 04.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Черній В.В.

Метою проекту Закону України є приведення законодавчих актів України у сфері забезпечення здійснення державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі у відповідність до Конституції України в частині виконання вимог статті 19 про обов'язок органів державної влади, їх посадових осіб діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи, закону України "Про центральні органи виконавчої влади", а також у зв'язку з прийняттям Указу Президента України від 9 грудня 2010 р. № 1085 "Про оптимізацію системи

центральної виконавчої влади", Указу Президента України від 13 квітня 2011 р. №459 "Про Державну інспекцію сільського господарства України"

З цією метою законопроектом пропонується внести зміни до Закону України "Про виноград та виноградне вино".

Проект Закону України розроблено у зв'язку із необхідністю приведення законодавства у відповідність до Конституції України, законів України "Про центральні органи виконавчої влади", "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності", "Про безпечність та якість харчових продуктів" а також у зв'язку з прийняттям Указу Президента України від 9 грудня 2010 р. № 1085 "Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади", Указу Президента України від 13 квітня 2011 р. №459 "Про державну інспекцію сільського господарства України".

<http://zakon1.rada.gov.ua>

**Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо інформування населення про вміст у харчовій продукції генетично модифікованих організмів»
Номер, дата реєстрації: 11299 від 05.10.2012
Ініціатор: Азаров М.Я. Кабінет Міністрів України**

Проект Закону України розроблений з метою недопущення невиправданих витрат суб'єктів господарювання на проведення досліджень харчових продуктів, які не мають відношення до генної інженерії, щодо наявності чи відсутності в них ГМО та приведення національного законодавства у відповідність до європейських вимог.

У розробленому законопроекті пропонується внести зміни до деяких законодавчих актів, відповідно до яких на етикетці харчового продукту має вказуватися інформація про наявність у харчових продуктах генетично модифікованих організмів (ГМО) у тому разі, якщо частка ГМО в харчовому продукті перевищує 0,9%.

Суть проблеми полягає у тому, що у зв'язку з прийняттям Верховною Радою України законів України від 17.12.2009 № 1778 "Про внесення змін до Закону України "Про безпечність та якість харчових продуктів" щодо інформування громадян про наявність у харчових продуктах генетично модифікованих організмів (ГМО)" та від 17.12.2009 № 1779-VI "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо надання інформації про вміст у продукції генетично модифікованих компонентів" всі харчові продукти повинні маркуватися написом "з ГМО" чи "без ГМО".

Після прийняття законів України від 17.12.2009 № 1778 та № 1779 Україна стала першою країною у світі, яка зобов'язала виробників та імпортерів харчових продуктів вказувати позначку "без ГМО" у маркуванні всіх, без винятку, харчових продуктів, навіть тих харчових продуктів, у яких ГМО не може бути ані теоретично, ані практично (сіль, вода, харчові продукти, де відсутній білок та інше).

Відповідно до Регламенту (ЄС) № 1829/2003 Європейського Парламенту й Ради від 22.09.2003 "Про генетично модифіковані продукти харчування і корми" та Регламенту (ЄС) № 1830/2003 Європейського Парламенту й Ради від 22.09.2003 "Про можливості контролю та етикетування генетично модифікованих харчових продуктів та кормів" обов'язковому маркуванню підлягають лише ті харчові продукти, які містять або складаються з ГМО, або містять інгредієнти, що виробляються з ГМО.

Враховуючи, що Україна задекларувала своє бажання бути членом ЄС, історичну та географічну близькість з країнами - членами ЄС, існуючі господарські зв'язки (велика кількість сировини надходить до України з країн ЄС), а також бажання українських виробників реалізовувати власну продукцію на ринках ЄС, пропонується не встановлювати законодавчі вимоги до маркування відсутності ГМО, відмінні від впроваджених і діючих на сьогодні в країнах - членах ЄС.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо вирішення проблем сільської молоді)**Номер, дата реєстрації: 11300 від 05.10.2012****Ініціатор: Народний депутат України Міщенко С.Г.**

Законопроект розроблено з метою вирішення нагальних проблем молоді в сільській місцевості шляхом залучення молоді до фермерського господарства, забезпечення зайнятості молоді, належних умов праці, житлових умов, пільгового ведення підприємницької діяльності та можливості брати безпосередню участь у розвитку власного села.

Проект Закону «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо вирішення проблем сільської молоді)» розроблено з метою вирішення нагальних проблем молоді в сільській місцевості шляхом залучення її до фермерського господарства, забезпечення зайнятості молоді, належних умов праці, житлових умов, пільгового ведення підприємницької діяльності та можливості брати безпосередню участь у розвитку власного села.

Сьогодні в Україні відбувається критична ситуація в селах. Непродумана і безвідповідальна політична ситуація в країні породила цілий комплекс економічних та соціально-культурних проблем, найбільш важливою з яких, з точки зору майбутнього, є проблема працевлаштування та соціальної реалізації молоді на селі. Молодь, як ніхто інший, відчуває нинішню безперспективність життя на селі, при першій же можливості залишає його в пошуках заробітку і кращої долі.

Відповідно до даних офіційної статистики, в Україні налічується близько 15 млн. людей молодого (до 35 років) віку. Із них 10,7 млн. проживає у містах, а ще 4,3 млн. – належить до сільської молоді. Такі невтішні цифри демонструють, що для третини молоді набагато гірші стартові умови для входження у велике життя, зокрема для здобуття освіти і подальшого працевлаштування.

Однак, час минає, а проблеми в сільській місцевості так і не вирішуються. Село занепадає, а фермерське господарство не підтримується на державному рівні, що призводить до масового безробіття і виїзду молоді на заробітки чи у великі міста.

Якщо така тенденція в країні не припиниться, то ми ризикуємо втратити велику кількість сіл, що призведе до повної руйнації агропромислового комплексу, демографічної кризи і масової міграції, і як наслідок до підвищення злочинності.

Незважаючи на певні зусилля органів державної влади, органів місцевого самоврядування, громадських організацій соціальне становище сільської молоді залишається складним.

Виходячи з вищезазначеного, слід відмітити, що країні потрібні нові підходи і кроки до розвитку села. Тому, проектом Закону пропонується забезпечити молодь постійним житлом після закінчення вищого навчального закладу за умови їх постійної роботи в сільській місцевості протягом 10 років; залучити талановиту молодь до програм і проектів, спрямованих на відродження села; встановити пільгову плату за реєстрацію підприємств, створених молоддю; зобов'язати служби зайнятості інформувати молодь, органи місцевого самоврядування та місцеві органи виконавчої влади в галузі освіти про професії, в яких є потреба на селі; забезпечити молодих спеціалістів у медичній галузі після закінчення вищого навчального закладу безоплатним житлом, а за умови постійної роботи протягом 10 років, правом особистої власності.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до додатка №3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік»»**Номер, дата реєстрації: 11305 від 08.10.2012****Номер, дата акту 5419-VI від 16.10.2012**

Включено до порядку денного: 5415-VI від 16.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Лук'янов В.В.

Проект Закону України «Про внесення змін до додатку №3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2012 рік» спрямований на зменшення обсягу видатків розвитку спеціального фонду та збільшення обсягу видатків споживання спеціального фонду за бюджетною програмою 2803600 «Видача державних актів на право приватної власності на землю в сільській місцевості».

Відповідно до частини одинадцятої статті 23 Бюджетного кодексу України забороняється без внесення змін до закону про Державний бюджет України (рішення про місцевий бюджет) збільшення бюджетних призначень за загальним та спеціальним фондами державного бюджету (місцевого бюджету) на:

оплату праці працівників бюджетних установ за рахунок зменшення інших видатків;

видатки за бюджетними програмами, пов'язаними з функціонуванням органів державної влади (органів влади Автономної Республіки Крим та органів місцевого самоврядування), за рахунок зменшення видатків за іншими бюджетними програмами.

Відповідно до Угоди про позику № 4709 – UA від 17 жовтня 2003 року між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку, ратифікованою Верховною Радою України у червні 2004 року, Держземагентство здійснює реалізацію проекту «Видача державних актів на право власності на землю в сільській місцевості та розвиток системи кадастру» (далі – Проект). Головною метою Проекту є створення кадастрової системи, а також видача державних актів на право власності на земельні ділянки власникам земельних часток (паїв), картографування території всіх областей України, виготовлення базових та індексних кадастрових карт.

Проект реалізується з 2004 року та має загальнодержавне та пріоритетне значення для України, оскільки спрямований на створення передумов, необхідних для розвитку прозорого та цивілізованого ринку земель, покращення інвестиційного клімату в аграрному секторі економіки, що сприятиме підвищенню рівня життя пересічних громадян України. Дату закриття позики було встановлено на 30 червня 2012 року.

При цьому слід зазначити, що лише у липні 2011 року Верховною Радою України прийнято Закон України «Про державний земельний кадастр», який створив необхідну правову основу для створення системи кадастру.

Для впровадження цього Закону необхідно провести велику роботу з розробки підзаконних актів, створення програмно-апаратного комплексу та підготовки реєстраторів. Значна частина цієї роботи має бути проведена в рамках Проекту, а положення цих нормативно-правових актів мають бути враховані під час розробки програмного забезпечення у рамках виконання договору зі створення системи кадастру.

Крім того, 09.12.2011 Верховною Радою України прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення реалізації прав на нерухоме майно та їх обтяжень при їх державній реєстрації», яким доручено Кабінету Міністрів України до 1 січня 2013 року забезпечити створення нормативної та матеріально-технічної баз ведення Державного земельного кадастру та Державного реєстру речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень.

Зважаючи на прийнятті вищезазначені зміни до законодавства та враховуючи те, що Проект залишається єдиним реальним фінансовим інструментом створення системи ведення державного кадастру Мінфін звернувся до МБРР з проханням перенести дату закриття позики за проектом «Видача державних актів на право власності на землю в сільській місцевості та розвиток системи кадастру» на 30 квітня 2012 року.

Для досягнення цілей та виконання завдань Проекту МБРР офіційним листом від 26 квітня 2012 року переніс дату закриття позики з 30 червня 2012 року на 30 квітня 2013 року. У зв'язку з цим виникла необхідність продовжити термін дії договорів

цивільно-правового характеру з консультантами компонентів С «Навчання» Проекту, компоненту G «Впровадження Проекту».

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру»

Номер, дата реєстрації: 11307 від 08.10.2012

Ініціатор: Азаров М.Я. Кабінет Міністрів України

Метою та основним завданням проекту Закону є:
забезпечення продовольчої безпеки держави цукром вітчизняного виробництва;

забезпечення функціонування ринку фабричних цукрових буряків та цукру на засадах поєднання вільної конкуренції і державного регулювання з метою збалансування інтересів суб'єктів господарювання, держави та споживачів;

формування сприятливої для ринку фабричних цукрових буряків та цукру, інвестиційної, кредитної та цінової політики, створення реальних передумов для оптимального функціонування галузі в майбутньому;

захисту внутрішнього ринку цукру та національного товаровиробника;
врегулювання питання реалізації цукру, виробленого понад квоту "А";
збереження та удосконалення механізму квотування виробництва і поставки цукру на внутрішній ринок (квота "А");

скасування мінімальних цін на цукрові буряки та цукор квоти "А", оскільки цукор (буряковий) відноситься до переліку об'єктів державного цінового регулювання і затвердження рівня мінімальних цін передбачено іншими чинними законодавчими актами.

Чинний Закон України від 17.06.1999 № 758-XIV "Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру" за період з дати його прийняття зазнав ряд змін, доповнень та виключень і втратив свою комплексність.

Необхідність розробки проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру" (далі – проект Закону) викликана у зв'язку зі змінами, які відбулися на внутрішньому і світовому ринках цукру.

Найбільш проблемними питаннями цукрової галузі, які потребують сьогодні законодавчого врегулювання, є питання захисту внутрішнього ринку цукру та національного товаровиробника, реалізація цукру, виробленого понад квоту "А", збереження та удосконалення механізму квотування виробництва і поставки цукру на внутрішній ринок (квота "А"), скасування мінімальних цін на цукрові буряки та цукор квоти "А", оскільки цукор (буряковий) відноситься до переліку об'єктів державного цінового регулювання і затвердження рівня мінімальних цін передбачено іншими чинними законодавчими актами.

Поряд з цим потребують законодавчого врегулювання питання поставки на внутрішній ринок цукру, виробленого із цукру-сирцю з тростини, ввезеного в Україну в межах тарифної квоти СОТ в обсязі 267,8 тис. тонн, та цукру, який надходить на внутрішній ринок в рамках двосторонніх угод про вільну торгівлю, зокрема з Республіки Білорусь.

Відповідно до чинного Закону України "Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру" обсяги виробництва цукру, що поставляється на внутрішній ринок України, обмежується квотою "А".

Для гарантованого і стабільного забезпечення внутрішнього ринку буряковим цукром власного виробництва та з метою захисту національних товаровиробників пропонується у проекті Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про

державне регулювання виробництва і реалізації цукру" зберегти квоту "А" на виробництво та поставку цукру на внутрішній ринок.

Квота "А" є державним інструментом, який на ринкових засадах при правильному адмініструванні дає можливість здійснювати регулювання внутрішнього ринку цукру, легалізує і дисциплінує поведінку гравців на ринку цукру.

Через механізм квотування виробництва і поставки цукру на внутрішній ринок держава забезпечує якість та безпечність продукції, яка надходить на ринок, оскільки цим визначається конкретний виробник цукру, який проходить технічне обстеження і несе відповідальність за безпечність і якість продукції по всьому ланцюгу від виробництва до кінцевого споживача.

Квота "А" сприяє залученню інвестицій та кредитних ресурсів для фінансування галузі, виступаючи при цьому стабілізуючим чинником, удосконалює і дисциплінує взаємовідносини між товаровиробниками, виробниками цукру, торгівлею та державою.

Цукровий ринок України продовжує функціонувати з надмірною кількістю операторів та посередників. Оптовою торгівлею цукром займаються цукрові заводи, сільськогосподарські товаровиробники, фізичні особи, постачальники матеріально-технічних ресурсів та інші суб'єкти господарювання.

В Україні майже 60 відсотків від загального обсягу вироблених цукрових буряків переробляється за давальницькою схемою, що деформує ринок і сприяє корупції.

Неконтрольоване функціонування ринку цукру, відсутність повного обліку операцій з його реалізації, неконтрольоване (понад встановлену квоту) надходження цукру на внутрішній ринок призвели у 2011 маркетинговому році до перенасичення внутрішнього ринку та демпінгових процесів, зниження оптово-відпускних цін на цукор до рівня, який не покриває витрат на його виробництво. Зазначені чинники стали фактором збитковості переважної кількості підприємств цукробурякового комплексу.

Негативні тенденції, які сьогодні нарастають у бурякоцукровому комплексі через неврегульованість вищезазначених питань, носять загрозливий характер і можуть призвести до зниження зацікавленості вітчизняних товаровиробників до виробництва цукрових буряків та цукру, і в подальшому до знищення цукрової галузі.

Врегулювати порушені питання пропонується шляхом внесення змін до Закону України "Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру".

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо посилення відповідальності за випалювання рослинності або її залишків)»

Номер, дата реєстрації: 11309 від 08.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Кармазін Ю.А.

Проект Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення (щодо посилення відповідальності за випалювання рослинності або її залишків)» розроблено з метою надання реальних важелів впливу на правопорушників, які випалюють стерню, луки, пасовища, ділянки зі степовою, водно-болотною та іншою природною рослинністю, рослинність або її залишків та опале листя в смугах відводу захисних лісонасаджень автомобільних доріг і залізниць, у парках, інших зелених насадженнях та газонів у населених пунктах і введення ефективної економічної мотивації не здійснювати правопорушення, відповідальність за які передбачена цими статтями Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Необхідність прийняття проекту викликана відсутністю реальних важелів впливу на правопорушників, які випалюють стерню, луки, пасовища, ділянки зі

степовою, водно-болотною та іншою природною рослинністю, рослинність або її залишків та опале листя у смугах відводу автомобільних доріг і залізниць, у парках, інших зелених насадженнях та газонів у населених пунктах.

Ігнорування вищенаведених чинних норм закону щодо відповідальності за випалювання рослинності або її залишків викликано різними причинами, з яких основні, це:

1. Низький рівень санкцій, внаслідок чого, на думку деяких землекористувачів, іноді дешевше, якщо все ж таки навіть протокол про правопорушення і буде складений, сплатити штраф, ніж переорати стерню, вивозити і переробляти рослинність, її залишки та опале листя.

2. Відсутність фізичної можливості реально впливати на правопорушників, оскільки різко звужене коло органів, посадові особи яких можуть впливати на порушників. На селі, де, як правило, постійно спалюють стерню та луки, практично відсутні представники органів спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у галузі екології та природних ресурсів України. Не вистачає таких представників і у містах, де найбільш поширені випадки спалювання опалого листя. У той же час, не мають права складати протоколи на правопорушників, наприклад:

1) посадові особи СЕС, хоча спалювання – це, в принципі, порушення санітарно-гігієнічних правил і норм;

2) працівники відомчої, сільської пожежної охорони та члени добровільних пожежних дружин (команд), протипожежних об'єднань громадян, хоча внаслідок саме таких випалювань і виникають величезні пожежі, які призводять не тільки до нанесення шкоди землі чи інші природним ресурсам, але й загибелі людей і пошкодженню їхнього майна;

3) посадові особи органів залізничного транспорту, в зв'язку з випалюванням рослинності або її залишків у смугах відводу залізниць, або навколо них, від яких захисні смуги залізниці несуть величезні збитки

4) посадові особи органів Міністерства аграрної політики України. Це при тому, що випалювання стерні, луків, пасовищ, ділянок із степовою, водно-болотною та іншою природною рослинністю, або її залишків наносять шкоду землі, і сільськогосподарському виробництву в цілому.

Окрім того, чинні норми передбачають відповідальність лише за «знищення або пошкодження лісових масивів, зелених насаджень навколо населених пунктів, вздовж залізниць, а також стерні, сухих дикоростучих трав, рослинності або її залишків на землях сільськогосподарського призначення вогнем чи іншим загальнонебезпечним способом».

У законодавстві не визначено поняття «навколо населених пунктів», і тому можуть виникати суперечки, щодо визначення, на якій відстані від населеного пункту повинні знаходитись лісовий масив чи насадження, аби вони вважалися такими, що розташовані саме «навколо населених пунктів».

Так, оскільки, чинне законодавство (наказ Мінбуду України від 10.04.2006 № 105. Правила «Про затвердження Правил утримання зелених насаджень у населених пунктах України») передбачає, що «зелені насадження - деревна, чагарникова, квіткова та трав'яна рослинність природного і штучного походження на визначеній території населеного пункту», то можуть виникати суперечки, чи можна вважати зеленими насадженнями водно-болотну та іншу не перелічену у вищенаведеному наказі природну рослинність, які знаходяться не безпосередньо «навколо населених пунктів», а набагато далі, за межами населених пунктів чи взятих під охорону держави територій і об'єктів природно-заповідного фонду, лісових масивів тощо, і як бути, якщо знищуються лісові масиви в межах населених пунктів, як от, наприклад, у межах міста Києва.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закону України «Про внесення змін до Кримінального кодексу України (щодо посилення відповідальності за забруднення навколишнього природного середовища)»

Номер, дата реєстрації: 11310 від 08.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Кармазін Ю.А.

Законопроект розроблено з метою запобігання та зменшення кількості протиправних діянь, які завдають шкоди навколишньому природному середовищу та встановлення співмірної відповідальності за скоєні правопорушення.

Усе необхідне для життєдіяльності людина отримує з природи: повітря, воду, сировину для промисловості. Людське суспільство, як частина природи, може бути тільки в постійній взаємодії з нею. Вплив людини на навколишнє середовище є перетворюючим, що змінює її, причому далеко не завжди в кращу сторону, тому збереження природного середовища і розумна охорона природи - одна з найгостріших проблем, що стоять перед людством, особливо в сучасних умовах.

Природа утворює зовнішнє середовище, що оточує людину. Це сукупність умов, які становлять природну основу, сферу існування людства, будучи водночас джерелом життя людини, її благополуччя та процвітання.

Всі природні багатства нашої країни — «земля, її надра, атмосферне повітря, водні та інші природні ресурси, які знаходяться в межах території України, природні ресурси її континентального шельфу, виключної (морської) економічної зони — є об'єктами права власності Українського народу», згідно з Конституцією України (ст. 13). Стаття 66 Конституції України зобов'язує кожного громадянина не заподіювати шкоду природі, культурній спадщині, відшкодовувати завдані ним збитки. Охорона довкілля є важливою функцією нашої держави.

Однак, незважаючи на встановлену чинним законодавством відповідальність, останнім часом на території України відбувається ганебне забруднення навколишнього природного середовища, зокрема, як землі, води, морів, так і атмосферного повітря різноманітними відходами. А причиною таких дій виступає лояльність санкцій, які покладаються на правопорушників за вчинення злочинів проти довкілля. Навіть після того, як на правопорушника накладено стягнення, ним вчиняються повторні протиправні дії. Саме тому положення законопроекту направлені на посилення відповідальності за вчинення злочинів проти довкілля з метою запобігання та зменшення кількості вказаних протиправних діянь та встановлення співмірної відповідальності за скоєні правопорушення. Слід підкреслити, що санкції за забруднення навколишнього середовища в Європейських країнах, порівняно з вітчизняними, у декілька разів вищі.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення родючості ґрунтів»

Номер, дата реєстрації: 11234-д від 09.10.2012

Ініціатор: Народні депутати України Калетник Г.М., Бевзенко В.Ф.

Метою розроблення проекту Закону є здійснення додаткових заходів, направлених на забезпечення родючості ґрунтів.

Проект Закону розроблено у розвиток статті 14 Конституції України та виконання Національного плану дій на 2011 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава».

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Постанова «Про прийняття за основу проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення родючості ґрунтів»
Номер, дата реєстрації: 11234-дП від 09.10.2012
Ініціатор: Народні депутати України Калетник Г.М., Бевзенко В.Ф.

Верховна Рада України постановляє:

1. Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення родючості ґрунтів», прийняти за основу.
2. Доручити головному комітету Верховної Ради України доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням можливих зауважень та пропозицій суб'єктів законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Земельного кодексу України (щодо безоплатної приватизації земельних ділянок)»
Номер, дата реєстрації: 11312 від 09.10.2012
Ініціатор: Народний депутат України Міщенко С.Г.

Законопроект розроблено з метою відстоювання конституційних прав громадян на реалізацію права на безоплатне отримання земельної ділянки.

Відповідно до частини першої статті 121 Земельного кодексу України громадяни України мають право на безоплатну передачу їм земельних ділянок із земель державної або комунальної власності. Однак, вже в постанові Кабінету Міністрів України «Про додаткові заходи щодо безоплатних оформлення та видачі громадянам України державних актів на право власності на земельні ділянки» та Законі України «Про захист конституційних прав громадян на землю» встановлюється процедура оформлення всіх документів із землеустрою, які посвідчують право власності на земельні ділянки, зокрема: стягується вартість розроблення технічної документації із землеустрою щодо складення документів, однієї послуги з проведення державної реєстрації державних актів на право власності на земельну ділянку, в тому числі заповнення бланків таких актів, а також стягується оплата за оцінку землі, яка є найдорожчою і часто перевищує вартість самої землі.

У 2009 році Кабінет Міністрів України прийняв постанову «Деякі питання реалізації права власності на землю громадянами України» від 05.09.2009р. №844, якою було розпочато спрощену процедуру безоплатного оформлення та видачі громадянам України у 2009 та наступних роках державних актів на право власності на земельні ділянки. Також, постанова затвердила Порядок безоплатного оформлення та видачі громадянам України державних актів на право власності на земельні ділянки.

Відповідно до п.14 зазначеного Порядку, фінансування робіт і послуг, пов'язаних із виготовленням технічної документації, оформленням та видачею державних актів на право власності на земельну ділянку, здійснюється замовником в особі місцевих відділів Держкомзему України (нині – Державне агентство земельних ресурсів України) за рахунок коштів державного бюджету. Фінансування зазначених робіт і послуг здійснювалося відповідно до Порядку використання у 2009 році коштів Стабілізаційного фонду для здійснення заходів з безоплатних оформлень та видачі громадянам України державних актів на право власності на земельні ділянки. На ці цілі з державного бюджету було спрямовано 507 784,8 тис.грн., за рахунок яких до кінця 2009 року зазначені органи безоплатно оформлювали і видавали громадянам державні акти на право власності на земельні ділянки.

Однак, з початку 2010 року і по сьогодні виконання Порядку фактично припинилось на всій території України. Передбачена ним безкоштовна видача

державних актів на право власності на землю в сільській місцевості не здійснюється у зв'язку з відсутністю належного фінансування з державного бюджету на вказані заходи. Так, законами «Про Державний бюджет України» на 2011-2012 роки видатки Державному агентству земельних ресурсів України на видачу державних актів на право власності на землю в сільській місцевості майже не виділялись.

Таким чином, за відсутності коштів на оплату робіт і послуг за вказаним Порядком мільйони громадян України просто позбавлені можливості безкоштовно оформити право власності на безоплатно одержані у власність за рішенням органів місцевого самоврядування земельні ділянки. Такі речі є відвертим порушенням законних прав наших співвітчизників і суперечать Конституції України.

Тобто, постанова Кабінету Міністрів України де-юре чинна, а де-факто-не працює. Разом з тим, всі Закони «Про оцінку землі», «Про землеустрій» та інші працюють. Відповідно до цих законів стягуються величезні суми із звичайних громадян, які мають єдину надію в цьому житті – землю, яку не можуть отримати.

Захмарні ціни на оформлення документації із землеустрою просто вражають і не зрозуміло, яку ще процедуру придумав влада, щоб повністю спустошити кишені бідних селян.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Земельного Кодексу України (щодо норм безоплатної передачі земельних ділянок)»

Номер, дата реєстрації: 11314 від 10.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Ганущак Ю.І.

Законопроектом пропонується внести зміни до статті 121 Земельного Кодексу України про норми безоплатної передачі громадянам земельних ділянок вартість яких за експертною оцінкою не перевищує середньої ціни по Україні щодо відповідного виду земель.

А для ділянок, експертна оцінка яких перевищує середню ціну по Україні, сплачується до відповідного місцевого бюджету різниця між експертною оцінкою такої ділянки та середньою ціною по Україні.

Безоплатна передача земельної ділянки у власність громадян є шляхом реалізації конституційного права громадян на землю та являє собою доступний та ефективний шлях набуття громадянами права власності на земельні ділянки з метою реалізації прав та інтересів, задоволення власних потреб.

Разом з тим, спостерігаються великі зловживання цим правом, коли для окремих осіб виділяються ділянки у центрі міста, у паркових зонах, землі лісового фонду ринкова вартість яких надзвичайно велика. Однак, для простих мешканців вільних земельних ділянок, як правило не знаходиться.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Земельного кодексу України»

Номер, дата реєстрації: 11315 від 10.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Мірошніченко Ю.Р.

Метою прийняття Закону України “Про внесення змін до Земельного кодексу України” є правове врегулювання розбіжностей термінології, пов’язаної з організацією і функціонуванням в Україні обігу земель сільськогосподарського призначення.

Оптимальним способом розв’язання проблеми є розроблення та прийняття Закону України “Про внесення змін до Земельного кодексу України”, що дасть можливість перенести термін зняття мораторію на купівлю-продаж земельних ділянок сільськогосподарського призначення до законодавчого врегулювання питання їх обігу, а за цей час розробити дієвий механізм продажу та контролю над продажем земельних ділянок, що дозволить попередити можливі зловживання та злочинні дії, які наявні на

даний момент.

Чинним законодавством врегульовано функціонування ринку земель несільськогосподарського призначення.

Проте, на сьогоднішній день залишається законодавчо не врегульованим питання формування та розвитку обігу земель сільськогосподарського призначення.

В чинній редакції пунктів 14 та 15 розділу X “Перехідні положення” Земельного кодексу України введено обмеження щодо купівлі-продажу земельних ділянок сільськогосподарського призначення державної та комунальної власності (за умови набрання чинності закону про ринок земель), проте до цього часу його не прийнято.

Проект Закону України “Про ринок земель” (реєстр. № 9001-д від 07.12.2011) 9 грудня 2011 року Верховною Радою України прийнято у I читанні за основу, але не включено до порядку денного одинадцятої сесії Верховної Ради України шостого скликання.

Проект Закону України “Про внесення змін до Земельного кодексу України” розроблено у зв’язку з прийняттям Закону України “Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо порядку проведення земельних торгів у формі аукціону” № 5077-VI від 05 липня 2012 р., яким частково враховано положення законопроекту “Про ринок земель”.

Враховання зазначених аспектів актуалізує питання стосовно законодавчого врегулювання обігу земель сільськогосподарського призначення та розробки відповідного нормативно-правового акта.

Зміна архітекtonіки проекту Закону України “Про ринок земель” та комплексу концептуальних питань, що на сьогодні потребують врегулювання, обумовлює зміну його назви на проект Закону України “Про обіг земель сільськогосподарського призначення”, так як після виключення норм щодо порядку проведення земельних торгів, залишаються норми, що стосуються, в основному, обороту земель сільськогосподарського призначення.

Враховуючи зазначене, для правового врегулювання розбіжностей термінології необхідно внести зміни до пункту 4 розділу IX “Прикінцеві положення” та пунктів 14–15 розділу X “Перехідні положення” Земельного кодексу України.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про забезпечення захисту права комунальної власності на землю»

Номер, дата реєстрації: 11318 від 11.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Білозір О.В.

Метою законопроекту є визнання права комунальної власності на землі, розташовані в межах територій сільських, селищних, міських рад.

6 вересня 2012 року Верховною Радою України був прийнятий Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо розмежування земель державної та комунальної власності».

Поряд з позитивними моментами, як то проведення розмежування земель державної та комунальної власності за принципом «в силу закону», він містить в собі положення, які неодмінно позначаються негативно на системі місцевого самоврядування в Україні.

Так, Прикінцевими положеннями законопроекту визначено, що всі землі, які знаходяться на території місцевих рад, але не входять до земель населених пунктів, залишаються у власності держави. Таким чином, матеріальна основа місцевого самоврядування, якою згідно із статтею 142 Конституції України, статтею 16 Закону України “Про місцеве самоврядування в Україні” є земля, була суттєво зменшена. Це значно ускладнюватиме розвиток населених пунктів, створюватиме перешкоди у процедурі погодження питань, пов’язаних із розширенням їх меж. Крім того, дані зміни не узгоджуються з одним із основних принципів демократичного суспільства, який

визнаний у світі – принципом повсюдності місцевого самоврядування. Така ситуація є неприйнятною для України, як проголосила себе демократичною правовою державою.

Постанова «Про призначення членів наглядової ради публічного акціонерного товариства «Державний земельний банк»

Номер, дата реєстрації: 11324 від 12.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Козуб О.А.

Відповідно до статті 7 Закону України «Про банки і банківську діяльність», Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

1. Призначити членами наглядової ради публічного акціонерного товариства «Державний земельний банк»:

- 1) Калетніка Григорія Миколайовича,
- 2) Плотнікова Олексія Віталійовича,
- 3) Прасолова Ігоря Миколайовича,
- 4) Притику Дмитра Микитовича,
- 5) Ткача Романа Володимировича.

2. Ця Постанова набирає чинності з моменту її прийняття.

(Постанову прийнято 16.10.2012)

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Постанова «Про скасування рішення Верховної Ради України від 16.10.12 року про прийняття проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо діяльності Міністерства аграрної політики та продовольства, Міністерства соціальної політики, інших центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується через відповідних міністрів)» (реєстраційний номер 10222) у цілому як закон» в редакції першого читання)

Номер, дата реєстрації: 10222-П від 16.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Кармазін Ю.А.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

1. Скасувати рішення Верховної Ради України від 16.10.12 року про прийняття проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо діяльності Міністерства аграрної політики та продовольства, Міністерства соціальної політики, інших центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовується та координується через відповідних міністрів)» (реєстраційний номер 10222) у цілому як закон (в редакції першого читання).

2. Ця Постанова набирає чинності з дня її опублікування.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Постанова «Про прийняття за основу та в цілому як Закон проекту Закону про внесення змін до Земельного кодексу України (щодо обігу земель сільськогосподарського призначення)

Номер, дата реєстрації: 11315/П від 16.10.2012

Номер, дата акту 5429-VI від 16.10.2012

Ініціатор: Народний депутат України Калетник Г.К.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є**:

Проект Закону про внесення змін до Земельного кодексу України (щодо обігу земель сільськогосподарського призначення) реєстр. № 11315, поданий народним депутатом України Мірошниченком Ю.Р., прийняти за основу та в цілому як Закон.

(Постанову підписано 24.10.2012)

Закон України «Про корми»
Номер, дата реєстрації: 11349 від 16.10.2012
Ініціатор: Азаров М.Я. Кабінет Міністрів України

Метою прийняття даного законопроекту є:
 стимулювання виробництва безпечних та якісних кормів і тваринницької продукції;

- збереження і підвищення продуктивності тварин;
- отримання якісної та безпечної продукції тваринництва;
- забезпечення виробництва якісних та безпечних для здоров'я тварин кормів;
- захист кормів, кормових добавок і преміксів від фальсифікації.

Завданням законопроекту є встановлення законодавчо врегульованих відносин між суб'єктами господарювання, що здійснюють свою діяльність на ринку кормів, кормових добавок та преміксів, чітка регламентація прав та обов'язків, а також відповідальності за якість і безпечність продукції.

Проект Закону України "Про корми" (далі – законопроект) розроблено на виконання пункту 104.1.14 Національного плану дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010-2014 роки "Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава", затвердженого Указом Президента України від 12.03.2012 № 187.

Розроблення законопроекту обумовлено тим, що питання виробництва, експорту, імпорту, використання, пакування, маркування, транспортування, зберігання та введення в обіг кормів, кормових добавок та преміксів, основи забезпечення їх якості та безпеки в Україні законодавчо не врегульовано. Виробники та споживачі цієї продукції не захищені законодавством від неякісної і небезпечної як сировини, так і продукції.

Прийняття законопроекту продиктовано необхідністю гармонізації законодавства України із законодавством Європейського Союзу у частині порядку забезпечення безпечності та гігієни кормів.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про побічні продукти тваринного походження, що не призначені для споживання людьми»

Номер, дата реєстрації: 11362 від 17.10.2012
Ініціатор: Азаров М.Я. Кабінет Міністрів України

Головною метою проекту є визначення основних принципів, пріоритетів та ключових завдань формування збалансованої державної політики у цій сфері, комплексу взаємопов'язаних заходів щодо поводження з побічними продуктами тваринного походження, визначення основних вимог для зменшення ризиків для здоров'я людей і тварин, який становлять побічні продукти тваринного походження, на різних етапах - від утворення та збору до використання, утилізації або видалення таких продуктів.

Проект Закону України «Про побічні продукти тваринного походження, що не призначені для споживання людьми» розроблений на виконання пункту 104.1.15 Національного плану дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава», затвердженого Указом Президента України від 12 березня 2012 року № 187/2012. Прийняття цього закону покликане забезпечити гармонізацію вітчизняного законодавства в сфері поводження з відходами тваринного походження до вимог міжнародного законодавства.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до статті 5 Закону України «Про зерно та ринок зерна в Україні»**Номер, дата реєстрації: 11365 від 18.10.2012****Ініціатор: Азаров М.Я. Кабінет Міністрів України**

Мета прийняття Закону України “Про внесення змін до статті 5 Закону України “Про зерно та ринок зерна в Україні” полягає у приведенні положень абзацу шостого статті 5 Закону України “Про зерно та ринок зерна в Україні” у відповідність до пункту 1 статті 16 Закону України “Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою”, з прийняттям якого Аграрний страховий пул є єдиним об’єднанням страховиків, які здійснюють страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою.

Верховною Радою України прийнято 09 лютого 2012 року Закон України “Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою”.

Пунктом 1 статті 16 цього Закону передбачено, що Аграрний страховий пул є єдиним об’єднанням страховиків, які здійснюють страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою.

Абзац шостий статті 5 Закону України “Про зерно та ринок зерна в Україні” від 04 липня 2002 року передбачає, що суб’єктом ринку зерна є Фонд аграрних страхових субсидій України та інші суб’єкти державного регулювання ринку страхування сільськогосподарської продукції.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України “Про продовольчу безпеку України”**Номер, дата реєстрації: 11378 від 24.10.2012****Ініціатор: Азаров М.Я. Кабінет Міністрів України**

Мета прийняття Закону України “Про продовольчу безпеку України” полягає у врегулюванні відносин між державою і учасниками ринку продовольства (виробниками, постачальниками й споживачами) щодо гарантування високого рівня продовольчого забезпечення населення України якісними й доступними за ціною продуктами. Проект Закону України “Про продовольчу безпеку України”, розроблений на виконання пункту 18.7 Національного плану дій на 2011 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010-2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава”, затвердженого Указом Президента України від 27 квітня 2011 року № 504/2011.

Проблема продовольчої безпеки України в період трансформації її економічної системи та соціального устрою на засадах ринкових відносин є тією сферою державної політики, яка уособлює магістральні напрями забезпечення сталого соціально-економічного розвитку суспільства, а також національної і економічної безпеки. Проблема продовольчої безпеки потребує законодавчого врегулювання, оскільки в законодавстві відсутнє повне визначення терміну “продовольча безпека” та параметрів продовольчого забезпечення населення, що ускладнює проведення реальної оцінки стану продовольчої безпеки.

Головною передумовою прийняття розробленого законодавчого акта є критично низький рівень продовольчої безпеки населення України (нині калорійність раціону харчування українця складає близько 2500 ккал, тоді як у розвинених країнах 3300 - 3800 ккал). Ще одним важливим аспектом необхідності вирішення проблеми є необхідність контролю якості продовольства, відсутність якого слід вважати головною причиною погіршення показників життєдіяльності населення.

Необхідно сформулювати і законодавчо закріпити комплексний підхід щодо формування сучасної аграрної політики та вибору її пріоритетів у забезпеченні продовольчої безпеки, який би враховував соціально-економічні та екологічні

особливості.

<http://zakon1.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до законодавчих актів України з питань створення фермерських господарств»

Номер, дата реєстрації: 11381 від 25.10.2012

Ініціатор: Азаров М.Я. Кабінет Міністрів України

Проект Закону України підготовлено з метою спрощення процедури створення фермерського господарства.

Статтею 7 Закону України „Про фермерське господарство” та статтею 118 Земельного кодексу України визначено, що для отримання (придбання) у власність або в оренду земельної ділянки із земель державної чи комунальної власності з метою ведення фермерського господарства громадяни звертаються до відповідної районної державної адміністрації чи місцевої ради із заявою, до якої додаються документи, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві або наявність освіти, отриманої в аграрному навчальному закладі.

За загальноприйнятим визначенням, досвід роботи - це сукупність знань, умінь, які здобуваються в житті, на практиці. Статтею 48 Кодексу законів про працю України визначено, що основним документом про трудову діяльність працівника є трудова книжка. Однак запис у ній не може підтвердити наявний досвід роботи, а фіксує лише трудовий стаж.

Таким чином, редакція статті 7 Закону України „Про фермерське господарство” та статті 118 Земельного кодексу України в частині підтвердження досвіду роботи у сільському господарстві містить приховану корупціогенну норму та створює умови для здійснення районними або міськими державними адміністраціями або органами місцевого самоврядування корупційних правопорушень.

На думку Мінагрополітики України, перелік документів, що підтверджують відповідну професійну придатність особи, яка бажає створити фермерське господарство, має визначатися не центральним органом виконавчої влади у сфері аграрної політики, а безпосередньо у законі. Це дозволить не розширювати сферу відомчого нормотворення, збереже за законом провідну роль у регулюванні відповідних суспільних відносин, зробить більш зрозумілою інформацію про склад документів, які вимагатимуть від осіб, які бажають створити фермерське господарство.

У зв'язку з цим потребує вилучення норми чинної редакції Закону України „Про фермерське господарство”, якою встановлено, що перелік документів, що підтверджують досвід роботи у сільському господарстві, затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням спеціально уповноваженого центрального органу виконавчої влади у сфері аграрної політики, а також законодавчого врегулювання питання вимог до стажу роботи у сільському господарстві, достатнього для створення фермерського господарства, зокрема кількісних чи якісних критеріїв його визначення.

Оскільки сільськогосподарське виробництво має сезонний характер, вважаємо, що три роки є періодом часу, достатнім для здобуття мінімально необхідних знань та вмінь з технологій використання земельних ресурсів і вирощування рослинницької та тваринницької сільськогосподарської продукції.

Також потребує законодавчого уточнення питання критеріїв для підтвердження наявності освіти, достатньої для створення фермерського господарства, з урахуванням навчально-професійних програм та спеціальностей, за якими здійснюється підготовка фахівців для сільського господарства.

Для законодавчого врегулювання зазначених вище питань Мінагрополітики України розробило проект Закону України „Про внесення змін до законодавчих актів України з питань створення фермерських господарств”.

<http://zakon.rada.gov.ua>

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА

18.10.2012

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин"

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин" Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Дата оприлюднення: 16 жовтня 2012 року.

Стислий зміст проекту Закону України:

виключення абзацу другого статті 3 Закону України "Про ідентифікацію та реєстрацію тварин" – дозволить поширити дію Закону на фізичних осіб, які займаються розведенням тварин та їх утриманням для власного споживання продуктів харчування тваринного походження. Це надасть змогу ефективних та дієвих засобів виявлення, локалізації, контролю і при можливості ліквідації хвороб тварин, встановлення власника, місця утримання тварини за наявним ідентифікаційним документом або ідентифікаційним номером, не допущення перебування в одному місці хворих та здорових тварин;

запровадження групового ідентифікаційного номеру – дозволить значно спростити процедуру ідентифікації та контролю за переміщенням груп товарних свиней, що сприятиме успішному виконанню основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення;

шляхом державного регулювання передбачається розв'язати проблему ідентифікації, централізованого обліку, реєстрації переміщень та забою сільськогосподарських тварин, які утримуються та розводяться власниками, і передбачити можливість компенсації вартості робіт та послуг з ідентифікації та реєстрації тварин за рахунок державного бюджету;

передбачається врегулювати проблему невиконання власниками вимог чинного законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин та впровадження санкцій до громадян та посадових осіб при виявленні порушень.

Повний пакет документів до проекту Закону України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо ідентифікації та реєстрації тварин" та Аналіз регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики України: www.minagro.gov.ua

Зауваження та пропозиції стосовно проекту у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця за адресами:

1. ДП "Агентство з ідентифікації і реєстрації тварин", вул. Сім'ї Хохлових, 15, Київ, 04119;

e-mail: office@agro-id.com.ua

2. Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва вул. Арсенальна, 9/11, Київ, 01011.

З метою реалізації основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення, що ставить перед собою Україна на шляху до Європейського Союзу, контролю епізоотичної ситуації в державі, забезпечення населення країни безпечними для здоров'я харчовими продуктами тваринного походження, а також забезпечення конкурентоспроможності тваринницької продукції на європейських та світових ринках виникла необхідність поширити дію в Законі України "Про ідентифікацію та реєстрацію тварин" (далі - Закон) на всіх сільськогосподарських тварин - велику рогату худобу, коней, свиней, овець, кіз, які утримуються на території України у господарствах всіх форм власності.

Ідентифікація всіх сільськогосподарських тварин на території держави надасть можливість:

привести у відповідність законодавство України до законодавства Європейського Союзу;

забезпечити більш ефективний та дієвий засіб виявлення, локалізації, контролю і при можливості ліквідації хвороб тварин, занесених на територію України, попередження обігу тварин, які захворіли на хворобу, що підлягає повідомленню, або щодо яких є підозра про захворювання на таку хворобу, а також забезпечення належного рівня захисту здоров'я тварин та пов'язаний із цим захист здоров'я людей;

створити систему постійного контролю за станом здоров'я тварини та ветеринарно-санітарним станом господарств.

Виключення частини другої статті 3 Закону України "Про ідентифікацію та реєстрацію тварин" дозволить поширити дію Закону на фізичних осіб, які займаються розведенням тварин та їх утриманням для власного споживання харчових продуктів тваринного походження. Це надасть змогу ефективних та дієвих засобів виявлення, локалізації, контролю і при можливості ліквідації хвороб тварин, встановлення власника, місця утримання тварини за наявним ідентифікаційним документом або ідентифікаційним номером, недопущення перебування в одному місці хворих та здорових тварин.

Запровадження групового ідентифікаційного номера дозволить значно спростити процедуру ідентифікації та контролю за переміщенням груп товарних свиней, що сприятиме успішному виконанню основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення.

Шляхом державного регулювання передбачається розв'язати проблему ідентифікації, централізованого обліку, реєстрації переміщень та забою сільськогосподарських тварин, які утримуються та розводяться власниками.

Також передбачається врегулювати проблему невиконання власниками вимог чинного законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин та впровадження санкцій до громадян та посадових осіб при виявленні порушень.

Скасування підпункту «г» пункту 14.2.5 статті 14 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України" є необхідним у зв'язку з тим, що державне підприємство «Агентство з ідентифікації і реєстрації тварин» було передано до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України, згідно з розпорядженням Кабінету Міністрів України від 20.06.2012 № 380-р "Про передачу цілісних майнових комплексів державних підприємств, установ та організацій до сфери управління Державної ветеринарної та фітосанітарної служби". Тому рішення питання режиму цінового регулювання вартості послуг з ідентифікації і реєстрації тварин буде врегульовано постановою Кабінету Міністрів України від 28.12.2011 № 1348.

Ідентифікація та реєстрація тварин, запроваджена на території України, має за мету сприяти реалізації основних стратегічних завдань у сфері охорони здоров'я населення, таких як:

забезпечення населення країни безпечними для здоров'я харчовими продуктами тваринного походження;

контроль епізоотичної ситуації в державі;

приведення законодавства України у відповідність до законодавства Європейського Союзу.

Лише запровадження ідентифікації та реєстрації всіх тварин - великої рогатої худоби, свиней, коней, овець та кіз – на території України надасть можливість повністю контролювати ветеринарно-санітарний стан господарств і походження м'яса тварин, сприяти виявленню хвороб тварин у господарствах фізичних осіб та контролювати переміщення тварин з господарства у господарство.

Розв'язання проблеми ідентифікації, централізованого обліку, реєстрації

переміщень та забою тварин передбачається такими шляхами:

організація мережі працівників ветеринарної медицини, які забезпечують проведення ідентифікації та реєстрації тварин, оперативного надходження до бази даних інформації щодо ідентифікованих тварин, господарств їх утримання і перебування, власників та переміщень;

спрощення процесу ідентифікації товарних свиней шляхом використання групового ідентифікаційного номера для мічення груп свиней, які переміщуються за межі господарства, та реєстрація у Єдиному державному реєстрі тварин не кожної тварини окремо, а саме факту переміщень певної групи;

допущення до переміщень, а також до забою на м'ясо тільки ідентифікованих та зареєстрованих тварин.

Для розв'язання проблеми невиконання власниками вимог чинного законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин передбачається:

допущення до переміщень, а також до забою на м'ясо тільки ідентифікованих та зареєстрованих тварин;

впровадження санкцій до громадян та посадових осіб при виявленні порушень законодавства з ідентифікації і реєстрації тварин.

www.minagro.kiev.ua

29.10.2012

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України" (щодо стимулювання розвитку виробництва продуктів дитячого харчування)

З метою забезпечення громадського обговорення проекту Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України" (щодо стимулювання розвитку виробництва продуктів дитячого харчування) Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Повний пакет документів до проекту Закону України "Про внесення змін до Податкового кодексу України" (щодо стимулювання розвитку виробництва продуктів дитячого харчування) розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України за адресою <http://www.minagro.gov.ua>.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту у письмовій та електронній формі просимо надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: Міністерство аграрної політики та продовольства України, вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001; e-mail: post@minapk.kiev.ua.

Метою зазначеного проекту Закону є збільшення виробництва безпечних і якісних продуктів дитячого харчування, а також зниження роздрібних цін, збільшення обсягів продажу та розширення асортименту дитячих продуктів вітчизняного виробництва.

Проект Закону розроблено на виконання пункту 8 протокольного доручення за підсумками наради з питань ситуації на ринку молока та молочних продуктів від 2 лютого 2012 року Міністерства аграрної політики та продовольства України з метою забезпечення виробництва безпечних та якісних продуктів дитячого харчування.

Розроблення проекту Закону пов'язано із необхідністю стабільного забезпечення внутрішнього ринку України високоякісними та безпечними продуктами дитячого харчування вітчизняного виробництва.

Діюча редакція пункту 154.2 статті 154 Податкового кодексу України передбачає звільнення від оподаткування прибутку підприємств, отриманого від продажу на митній території України спеціальних продуктів дитячого харчування власного виробництва у разі, якщо він спрямований на збільшення обсягів виробництва та зменшення роздрібних цін таких продуктів.

Для підприємств це дієва підтримка для модернізації обладнання, удосконалення технологій, поліпшення сировинної бази з метою розширення асортименту дитячого харчування та якісного росту. Але при сучасній економічній ситуації, коли попит визначає пропозицію, збут продукції не гарантується, стрімко зростають ціни на енергоносії, відбуваються інфляційні процеси, зазначена пільга стає формальністю. Досягнення поставлених вимог є практично неможливим.

Внесення змін до пункту 154.2 статті 154 Податкового кодексу України дасть можливість підприємствам-виробникам дитячого харчування за рахунок звільнення від оподаткування прибутку спрямувати отримані кошти на придбання сучасного технологічного обладнання, впровадження новітніх технологій, налагодження випуску нових продуктів харчування для дітей всіх вікових груп, які зможуть конкурувати з імпортною продукцією та розширити асортимент продуктів, що сприятиме збільшенню обсягів виробництва, підвищенню якості, розширенню асортименту і зменшенню роздрібних цін на продукти дитячого харчування.

www.minagro.kiev.ua

29.10.2012

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо збереження ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту)”

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо збереження ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту)” Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект акта розроблено на виконання пункту 74.1.2 Національного плану дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010-2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава”, абзацу першого частини першої статті 4-1 Закону України “Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності”, а також відповідно до статей 166 та 168 Земельного кодексу України, частини першої статті 5, абзацу дев'ятого пункту “а” та пункту “г” статті 6 Закону України “Про державний контроль за використанням та охороною земель”, статті 52 Закону України “Про охорону земель”, підпункту дванадцятого пункту 4 Положення про Державну інспекцію сільського господарства України, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 р. № 459, підпункту 4.8 пункту 4 Положення про державну інспекцію сільського господарства в Автономній республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, затвердженому наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 23 січня 2012 р. № 770, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 12 січня 2012 р. за № 34/20347.

Проектом акта передбачено упорядкування на законодавчому рівні процедури видачі спеціальних дозволів на зняття та перенесення ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) земельних ділянок та визначення вичерпного переліку випадків, у яких власники та користувачі земельних ділянок (органи, які здійснюють розпорядження землями) зобов'язані отримати спеціальний дозвіл на зняття та перенесення ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) земельної ділянки; документів, які необхідно подавати для одержання спеціального дозволу на зняття та перенесення ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту) земельної ділянки; підстав для відмови у видачі, переоформленні, видачі дублікату спеціального дозволу; підстав для анулювання спеціального дозволу.

Крім того, у проекті акта пропонується визначити, що спеціальні дозволи видаються на безоплатній основі, а також встановити строки прийняття рішень видачі (відмови у видачі), переоформлення, видачі дублікату спеціального дозволу.

Проект акту розміщено на офіційних веб-сайтах Міністерства аграрної політики

та продовольства України за адресою: www.minagro.gov.ua та Державної інспекції сільського господарства України за адресою: www.disgu.gov.ua.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту акта та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Державна інспекція сільського господарства України, вул. Баумана, 9/12, м. Київ, 03190, E-mail: shumeuko@meta.ua; тел. 232-94-47 E-mail: tylyza@meta.ua; тел./факс 449-22-39

Державна служба України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва, 01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, E-mail: mail@dkrp.gov.ua; тел. 254-56-73

Метою нормативного акта є уточнення на законодавчому рівні термінів, які застосовуються у Земельному кодексі України та Законі України “Про охорону земель” (грунтовий покрив, родючий шар ґрунту, поверхневий шар ґрунту), та визначення основних вимог до процедури видачі (відмови у видачі), переоформлення, видачі дубліката, анулювання спеціального дозволу на зняття та перенесення ґрунтового покриву, що буде узгоджуватись із вимогами частини першої статті 4 та статті 4-1 Закону України “Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності”.

Єдиним шляхом досягнення даної мети є внесення відповідних змін до Земельного кодексу України та Закону України “Про охорону земель”, в яких визначаються основні вимоги до охорони земель, у тому числі і до збереження ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту).

До принципів положень проекту акта відноситься визначення правових відносин, пов’язаних з одержанням документа дозвільного характеру. Проектом акта пропонується:

уточнити, що спеціальний дозвіл видається на безоплатній основі;

встановити строки видачі, відмови у видачі, переоформлення, видачі дубліката, анулювання спеціального дозволу;

визначити вичерпний перелік підстав для відмови у видачі, анулювання, переоформлення, видачі дубліката спеціального дозволу;

визначити строк дії спеціального дозволу.

Також проектом акта пропонується встановити, що Закон набуває чинності не раніше 30 днів з дня його офіційного оприлюднення.

(Ці положення проекту нормативного акта є центральними, оскільки без їх прийняття неможливо посилити контроль за раціональним використанням ґрунтового покриву (у тому числі родючого шару ґрунту).

Проект Закону України “Про внесення змін до деяких законів України щодо збереження ґрунтового покриву (родючого шару ґрунту)” розроблено на виконання пункту 74.1.2 Національного плану дій на 2012 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010-2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава”, абзацу першого частини першої статті 4-1 Закону України “Про дозвільну систему у сфері господарської діяльності”, а також відповідно до статей 166 та 168 Земельного кодексу України, частини першої статті 5, абзацу дев’ятого пункту “а” та пункту “г” статті 6 Закону України “Про державний контроль за використанням та охороною земель”, статті 52 Закону України “Про охорону земель”, підпункту 11 додатка 1 та підпункту 3 пункту 4 додатка 2 постанови Кабінету Міністрів України від 21 травня 2009 р. № 526 “Про заходи щодо упорядкування видачі документів дозвільного характеру у сфері господарської діяльності”, пункту 59 додатка постанови Кабінету Міністрів України від 25 серпня 2010 р. № 725 “Про затвердження переліку певних дій щодо провадження господарської діяльності або видів господарської діяльності, які не можуть провадитись на підставі подання декларації відповідності матеріально-технічної бази суб’єкта господарювання вимогам

законодавства”, підпункту 12 пункту 4 Положення про Державну інспекцію сільського господарства України, затвердженого Указом Президента України від 13 квітня 2011 р. № 459, підпункту 4.8 пункту 4 Положення про державну інспекцію сільського господарства в Автономній республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, затвердженого наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України від 23 січня 2012 р. № 770, що зареєстрований в Міністерстві юстиції України 12 січня 2012 р. за № 34/20347.

www.minagro.kiev.ua

3. ПОДІЇ, ФАКТИ

29.10.2012

Україна: Уряд буде доплачувати за поголів'я корів м'ясного напрямку продуктивності

Кабінет Міністрів України буде виплачувати спеціальну дотацію за поголів'я корів м'ясного напрямку продуктивності у розмірі до 1900 грн. за голову.

Дана постанова № 986 від 26 вересня ц.р. оприлюднено 26 жовтня на сайті Кабінету Міністрів. Документ, зокрема, передбачає виплату за кожну наявну на 1 жовтня 2012 корову м'ясного напрямку до 1900 грн. племінним заводам, до 1000 грн. - племінних репродукторів і до 600 грн. - іншим сільськогосподарським підприємствам. Дотація надаватиметься за умови ідентифікації та реєстрації всього поголів'я великої рогатої худоби.

Крім цього, постанова передбачає виплату фізособам і фермерським господарствам дотації в розмірі 2,5 грн. за кілограм зданого на забій і переробку молодняку великої рогатої худоби в живій вазі не менше 330 кг, 1,5 грн. / кг свиней вагою 100-120 кг і 1 грн. / кг свиней у живій вазі 120-150 кг.

При цьому, для отримання цієї дотації фізособи або ж фермерські господарства повинні мати власні або орендовані потужності для забою тварин. Крім того, худоба повинна вирощуватися цими господарствами не менш як три місяці до моменту продажу на забій.

Як повідомлялося, в квітні 2012 р. уряд вирішив виплачувати спеціальну бюджетну дотацію фізичним особам у розмірі 250 грн. / голова за утримання молодняку ВРХ у віці від трьох до шести місяців, 500 грн. / голова молодняку від шести до дев'яти місяців, а також 750 грн. / голова молодняку від дев'яти до 12 місяців і 1 тис. грн. / голова молодняку від 12 до 15 місяців.

За даними Державної служби статистики, поголів'я ВРХ в Україні за станом на 1 жовтня 2012 р. складе більше 5 млн. голів, що на 1% більше, ніж на аналогічну дату 2011 р. Зокрема, поголів'я ВРХ в господарствах населення збільшилося на 1,3% в порівнянні з аналогічним періодом минулого року - до 3,5 млн. голів, у сільгоспідприємствах - на 0,4%, до 1,54 млн. голів.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

26.10.2012

КМУ пропонує узаконити використання інструментів митно-тарифного регулювання експортно-імпорتنних операцій із продовольством

Кабінет Міністрів України пропонує Верховній Раді узаконити використання інструментів митно-тарифного регулювання експортно-імпорتنних операцій з метою забезпечення продовольчої безпеки країни.

Як сказано в пояснювальній записці до законопроекту про продовольчу безпеку (№ 11378), поданим Кабміном на розгляд парламенту і опублікованим на офіційному сайті ВР, його поява обумовлена критично низьким рівнем продовольчої безпеки населення і необхідністю введення контролю якості продуктів. Відсутність такого контролю, на думку уряду, є головною причиною погіршення показників життєдіяльності українців.

"У цьому зв'язку необхідно сформулювати і законодавчо закріпити комплексний підхід формування сучасної аграрної політики і вибору її пріоритетів у частині забезпечення продовольчої безпеки з урахуванням соціально-економічних і екологічних особливостей", - йдеться в пояснювальній записці.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

24.10.2012

Міністр аграрної політики підтвердив введення заборони на експорт української пшениці з 15 листопада 2012

Міністр аграрної політики України Микола Присяжнюк підтвердив, що з 15 листопада 2012 р. в країні вводиться заборона на експорт пшениці.

У поточному році виробництво пшениці в Україні зменшилося в порівнянні з 2011 р. майже на третину, що пов'язано з впливом несприятливих погодних умов.

Раніше Присяжнюк заявляв про можливе введення експортних обмежень у випадку, якщо високі темпи поставок будуть сприяти зростанню цін на хліб.

Експортна заборона буде введена відкрито, без будь-яких умов, із зазначенням точної дати його введення, що дозволить суб'єктам ринку оголосити про настання форс-мажорних обставин за укладеними контрактами з термінами виконання після введення заборони. Трейдери побоювалися введення неофіційних обмежень. Ймовірно, днями варто чекати публікації постанови Кабінету Міністрів про заборону експорту пшениці в офіційній пресі.

Ще влітку Кабінет Міністрів і вітчизняні зернотрейдери підписали Меморандум, яким оговорили максимальні можливі обсяги з експорту зернових. Конкретно по пшениці "потолок" був визначений у розмірі 4 млн. т, по ячменю - 3 млн. т, по кукурудзі - 12,4 млн. т. У середині жовтня чиновники ще раз перерахували баланс і по пшениці прогнозний обсяг підвищили до 5 млн.т.

За станом на 22 жовтня з України вивезено 3,8 млн. т пшениці і ще 1,6 млн. т законтрактовано, що в сумі перевищує домовлений урядом та зернотрейдерами обсяг експорту пшениці в поточному маркетинговому році - 5 млн. т.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

19.10.2012

Уряд України пропонує законодавчо врегулювати ринок кормів

Кабінет Міністрів України пропонує на законодавчому рівні врегулювати виробництво та обіг кормів, кормових добавок і преміксів, а також встановити відповідальність за їх якість та безпеку.

Відповідний проект закону № 11349 "Про корми" зареєстрований у Верховній Раді 16 жовтня ц.р.

Як зазначено в тексті документа, споруди, обладнання та інші потужності, які використовуються на будь-якій стадії виробництва та / або обігу кормів, підлягають державній реєстрації, яка здійснюється на безоплатній основі Державною ветеринарною та фітосанітарною службою України.

Законопроект також зобов'язує операторів ринку отримувати експлуатаційний дозвіл для таких потужностей.

Крім того, в проекті закону вказані гігієнічні вимоги до виробництва, зберігання і транспортування кормів, а також правила їх маркування. Зокрема, інформація на упаковці повинна подаватися державною мовою і містити дані про вид, вазі, складі продукції, терміні її зберігання та харчової цінності, рекомендації по використанню і т.д.

Автори законопроекту також пропонують встановити відповідальність за невиконання вимог законодавства. Зокрема, згідно з текстом документа, використання потужностей з виробництва та обігу кормів без отримання реєстрації тягне за собою накладення штрафу від 90 до 135 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а виробництво кормів без отримання експлуатаційного дозволу - від 135 до 180 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

За оборот неправильно маркованих кормів передбачено штраф від 23 до 38 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, небезпечних кормів, у тому числі з

вичерпаним терміном придатності - від 30 до 40 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

19.10.2012

Вступили в дію спрощені правила сертифікації зерна в Україні

Набула чинності постанова Кабінету Міністрів України № 932 від 19 вересня 2012 р., яким спрощуються правила видачі сертифіката на зерно та продукти його переробки при здійсненні експортно-імпортних операцій. Текст документу опубліковано в газеті "Урядовий кур'єр" за 18 жовтня п.р.

Тепер видача сертифіката на зерно та продукти його переробки обов'язкове тільки при здійсненні експортно-імпортних операцій, а також при переміщенні зерна та продуктів його переробки, придбаних за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів. У всіх інших випадках оформлення сертифіката якості здійснюється за бажанням суб'єкта ринку зерна.

Зміни покликані спростити документування бізнесу на зерновому ринку і уникнути подвійної сертифікації при здійсненні експортно-імпортних операцій у відповідності до норм Закону України "Про зерно та ринок зерна України".

Інформаційна компанія "ПроАгро"

19.10.2012

Україна: реалізація державної програми підтримки галузі молочного скотарства дозволила за 9 місяців 2012 р. збільшити поголів'я ВРХ в господарствах населення на 1,3%

На 18 жовтня 2012 більш ніж 231 тис. українських аграріїв нараховано 183,6 млн. грн. дотації за утримання та збереження понад 351 тис. голів молодняку великої рогатої худоби, повідомила прес-служба Міністерства аграрної політики та продовольства України. Реалізація державної програми підтримки галузі молочного скотарства дозволила за 9 місяців поточного року збільшити поголів'я ВРХ в господарствах населення на 1,3% в порівнянні з аналогічним періодом минулого року.

В даний час поголів'я ВРХ в господарствах населення становить 3500,7 тис. голів, а в сільгоспприємствах України - 1544 тис. голів, що на 0,4% перевищує показник аналогічного періоду 2011 р. Всього в Україні налічується 5044,7 тис. голів ВРХ, що на 49,9 тис. голів (на 1%) більше, ніж на цей же час в 2011 р.

Станом на 18 жовтня в регіони вже фактично спрямовано 116,8 млн. грн., решта 66,8 млн. грн. будуть перераховані до 23 жовтня після оформлення відповідних документів. Крім виплати дотації за утримання і збереження молодняку ВРХ, держава направила 10,2 млн. грн. на закуплені фізичними особами установки індивідуального доїння в кількості 2,355 тис. одиниць.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

18.10.2012

КМ України знизив мінімальну ціну на цукор

Кабінет Міністрів України 17 жовтня 2012 прийняв постанову № 945, яким знизив мінімальну ціну на буряковий цукор з 4925,14 грн. / т до 4083,33 грн. / т (без урахування ПДВ). Текст постанови опублікований на офіційному сайті уряду.

Раніше КМУ направив до Верховної Ради України законопроект "Про внесення змін до закону України "Про державне регулювання виробництва і реалізації цукру" (щодо виробництва та поставки цукру на внутрішній ринок)", в якому запропонував скасувати мінімальні ціни на цукровий буряк і цукор.

Проектом закону пропонується скасувати мінімальні ціни на цукор і цукровий буряк квоти "А" (максимальна кількість цукру, призначена для постачання на внутрішній ринок), оскільки буряковий цукор належить до переліку об'єктів державного цінового регулювання та утвердження рівня мінімальних цін передбачено іншими чинними законодавчими актами.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

15.10.2012

Перші місяці 2012/13 МР демонструють вищі показники експорту української пшениці

В серпні 2012 р. експорт пшениці з України склав 881,5 тис. т, що на 548 тис. т більше, ніж у липні п.р.

Найбільший обсяг вивозу припав на м'яку пшеницю, якої у звітному місяці закордонним контрагентам було відправлено 880,2 тис. т за середньою ціною \$ 259,3 / т СРТ / FOB / DAP Україна (у липні - 332,2 тис. т за ціною \$ 244, 7 / т).

Найбільшими імпортерами стали Іспанія, яка закупила 205,1 тис. т зерна, Єгипет - 129,8 тис. т, а також Ізраїль - 113,9 тис. т. Всього в списку імпортерів значиться 21 країна, в той час як в липні було всього 13.

Посівний матеріал пшениці у звітному місяці експортувався в Білорусь і Росію - по 200 т в кожному з країн, середня ціна склала \$ 498,2 / т. У липні насіння пшениці за кордон не відправлялося.

Перші місяці 2012/13 МР демонструють вищі показники експорту по пшениці в порівнянні з минулим роком. Високі світові ціни і попит на українську пшеницю стимулюють нинішній швидкий розвиток експорту пшениці.

Крім того, пшениця першого потрапить під експортні обмеження в 2012/13 МР - Мінагропрод та зернотрейдери домовилися, що експорт пшениці з України в 2012/13 МР не перевищить 4 млн. т пшениці, в жовтні в ході перегляду балансу МінАПіП збільшило прогноз експорту пшениці до 5 млн. т. На 12 жовтня ц.р. 64% зазначеного обсягу вже було експортовано.

Фактичний обсяг експорту зернових з початку 2012/13 МР (липень) за станом на 12 жовтня 2012 р. складе 6369 тис. т, з яких пшениці - 3190 тис. т, в т.ч. продовольчої - 2528 тис. т.

За прогнозами в 2012/13 МР Україна поставить на експорт близько 5,0 млн. т пшениці, проти 5,33 млн. т в 2011/12 МР.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

10.10.2012

Держстат України: виробництво зернових та зернобобових культур на 1 жовтня 2012 р. складе 32,5 млн. т

За уточненими даними Держстату України, на 1 жовтня 2012 р. в Україні було намолочено 32536,6 тис. т зернових і зернобобових культур (у початково-оприбуткованій вазі). Ця цифра менше аналогічного показника минулого року на 19,1%.

Зниження виробництва відбулося також по цукровому буряку, соняшнику та картоплі. Зокрема, на зазначену дату аграріями було зібрано 4282 тис. т цукрових буряків, або 76,4% до обсягу збору на 1 жовтня 2011 насіння соняшнику до початку місяця сільгоспідприємства намолотили 6110,8 тис. т (у початково-оприбуткованій вазі), що на 10% менше, ніж на початок жовтня минулого року. На 4,1% знизилася і виробництва картоплі: його до 1 жовтня накопали 22588,7 тис. т.

Позитивну динаміку Держстат зазначив тільки овочам відкритого ґрунту. Огірків, томатів, кабачків та іншого до 1 жовтня було вирощено 7444,3 тис. т, що на

3,6% більше, ніж на початок жовтня 2011.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

05.10.2012

КМ України запропонував скасувати сертифікати якості зерна

Кабінет Міністрів України пропонує скасувати сертифікати якості зерна та продуктів його переробки. Про це йдеться в законопроекті № 11288, зареєстрованому в ВР 2 жовтня 2012.

Уряд мотивує свою ініціативу тим, що подібні сертифікати не застосовуються в Євросоюзі і заважають нормальній роботі зернового ринку.

У поданому Кабміном законопроекті також пропонується скасувати низку інших дозвільних документів, які видаються санітарно-епідеміологічною службою, обмежити сферу застосування дозволів ветеринарної служби, зняти зайві дозвільні перешкоди для ведення бізнесу в сферах бджільництва, рибальства, зернового господарства.

Всього пропонується скасувати 8 документів дозвільного характеру, а також виключити із законів положення, які передбачають отримання сертифікатів, експертиз, висновків для операторів ринку харчових продуктів.

В уряді наголошують, що прийняття закону дозволить гармонізувати законодавство України та Європейського Союзу.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

03.10.2012

ВР України збільшила фінансування видатків на керівництво та управління у сфері земельних ресурсів

Верховна Рада України ухвалила Закон "Про внесення змін до додатку № 3 до Закону "Про Державний бюджет України на 2012 рік" щодо фінансування програми проведення земельної реформи.

За повідомленням інформаційного управління ВР, закон за загальним фондом державного бюджету зменшує розмір видатків розвитку за програмою проведення земельної реформи на суму 237,1 млн. грн. і збільшує розмір витрат на керівництво та управління у сфері земельних ресурсів на суму 237,1 млн. грн. (в т.ч. на оплату праці - 46 млн. грн.).

Тобто проведено перерозподіл видатків державного бюджету між бюджетними програмами у межах загального розміру бюджетних призначень головного розпорядника коштів державного бюджету Міністерства аграрної політики та продовольства (відповідальний виконавець - Державне агентство земельних ресурсів) без зміни загального розміру витрат державного бюджету.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

03.10.2012

ВР України ухвалила в цілому зміни до Закону "Про насіння і садівний матеріал"

2 жовтня 2012 Верховна Рада України прийняла в цілому зміни до Закону України "Про насіння і садівний матеріал".

За ухвалення даного рішення проголосували 240 народних депутатів із 308, зареєстрованих у сесійній залі.

Згідно прийнятих змін, до суб'єктів насінництва та розсадництва належать фізичні та юридичні особи, яким надано право займатися виробництвом, реалізацією насіння і садівного матеріалу відповідно до закону. Державне управління у сфері насінництва та розсадництва здійснює Кабінет Міністрів України, центральний орган

виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, і центральний орган виконавчої влади, який забезпечує реалізацію державної політики у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

Система насінництва та розсадництва складається з ланок добазового, базового та сертифікованого насінництва та розсадництва, державного резервного насінневого фондів колекційних маточних насаджень багатолітніх рослин.

Наукове забезпечення насінництва та розсадництва здійснюють Національна академія аграрних наук України, Національна академія наук України, інші науководослідні установи, наукові організації та фізичні особи, які здійснюють наукові дослідження у сфері насінництва та розсадництва, а також наукові організації та їх дослідні господарства, які діють в системі вищої професійної освіти в цій сфері, у відповідності зі своїми повноваженнями (правами), а також інші організації, які проводять дослідження в сфері насінництва в установленому законом порядку, а саме:

- Здійснюють наукові дослідження з питань сортовивчення, насінництва та розсадництва;

- Співпрацюють з науковими установами інших держав.

Державний резервний насінневий фонд створюється в обсягах, затверджених Кабінетом Міністрів України, для забезпечення насінням і посадковим матеріалом районів, які не виробляють власного насіння і садівного матеріалу або мають обмежені можливості його виробництва, надання допомоги у разі знищення або пошкодження насінницьких посівів і насаджень в результаті стихійного лиха, а також для забезпечення сортооновлення, сортозаміни та реалізації насіння і садівного матеріалу за міжнародними договорами.

Кабінет Міністрів України затверджує загальний обсяг формування державного резервного насінневого фонду в обсязі не менше п'яти відсотків потреби держави в насінні та садівному матеріалі.

Інформаційна компанія "ПроАгро"

4. АНАЛІТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ

СВІТОВІ РИНКИ ЯЛОВИЧИНИ, СВИНИНИ ТА М'ЯСА ПТИЦІ У 2013 РОЦІ.

Дем'янчук В. В.,
к. с.-г. н., експерт IPAR

18 жовтня поточного року Департаментом сільського господарства США було видано звіт «Livestock and Poultry: World Markets and Trade», в якому оприлюднені прогнози щодо світового виробництва яловичини, свинини та м'яса птиці у 2013 р.

Прогнозується, що найбільші світові виробники м'яса у 2013 р. вироблять яловичини та телятини 57,5 млн. т. м'яса (у забійній вазі), свинини – 104,7 млн. т., м'яса птиці (бройлери та індики) – 88,98 млн. т., що на 0,6%, 0,3% та 1,2% відповідно.

При цьому сумарне виробництво м'яса зросте на 0,7% та становитиме 251,2 млн. т.

Обсяги світового споживання відповідно зазначеного прогнозу, становитимуть – яловичини та телятини – 55,57 млн. т., свинини – 104,2 млн. т., м'яса птиці – 87,4 млн. т.

Обсяги експорту м'яса у 2013 р. в цілому зростуть на 3,5 % та становитимуть 26,992 млн. т.

Експорт яловичини та телятини у порівнянні з поточним роком зросте на 7,6% та становитиме 8,956 млн. т., свинини - на 1,4% та 7,335 млн. т., м'яса птиці – на 1,6% та 10,7 млн. т. відповідно.

Очікується, що частка США серед найбільших експортерів м'яса в світі становитиме 26%, зокрема в експорті яловичини та телятини – 12%, свинини – 33%, м'яса птиці – 32%.

Яловичина та телятина. Відзначається, що за прогнозними оцінками, два роки поспіль виробництво яловичини та телятини збільшуватиметься. При цьому його суттєве зростання в Індії, Бразилії та Аргентині компенсуватиме його зниження у США та ЄС.

Прогнозується, що у найбільшому виробнику яловичини, - США, виробництво знизиться на 4% - до 11,3 млн. т., що викликано зменшенням обсягів вирощування телят та скороченням імпорту живих тварин.

Виробництво та споживання яловичини, телятини, свинини та м'яса птиці в світі, тис. т.

	2008	2009	2010	2011	2012 (очік.)	2013 (прогноз)
Виробництво						
Яловичина та телятина	58352	57167	57285	56988	57170	57525
Свинина	97897	100533	102933	101984	104363	104710
М'ясо бройлерів	72807	73617	77872	80661	82422	83543
Індичатина	5337	5018	5212	5308	5,498	5,439
Споживання						
Яловичина та телятина	57477	56185	56142	55375	55,513	55,566
Свинина	97999	100390	102743	101582	103791	104253
М'ясо бройлерів	71915	72645	76722	79440	80989	82250
Індичатина	5100	4910	5021	5005	5176	5155

Імпорт						
Яловичина та телятина	6775	6550	6641	6523	6683	6977
Свинина	6260	5540	5895	6607	6749	6834
М'ясо бройлерів	7535	7330	7794	8287	8512	8655
Індичатина	481	367	358	336	362	352
Експорт						
Яловичина та телятина	7616	7469	7835	8115	8324	8956
Свинина	6220	5682	6082	6996	7237	7335
М'ясо бройлерів	8348	8430	8867	9522	9861	10052
Індичатина	655	537	581	630	667	649

Обсяги виробництва яловичини у Мексиці можуть знизитися до 1,8 млн. т. (менше 1%) внаслідок зменшення поставок худоби для забою, хоча високі ціни на корми та обмежені можливості пасовищ також лімітують прирости живої маси худоби.

В ЄС тенденція щодо зниження обсягів виробництва яловичини триває, хоча і більш повільними темпами – прогнозується зниження виробництва на 1% - до 7,7 млн. т. внаслідок збільшення виробничих витрат та скорочення державної підтримки, що зумовило зменшення виробництва протягом останнього десятиліття на 7%.

Очікується падіння виробництва яловичини у Кореї (на 10% - до 301 тис. т.), адже падіння цін на живу худобу та державна політика щодо скорочення поголів'я худоби, хоча і мало наслідком зростання виробництва у 2012 р., у наступному році це впливатиме на чисельність худоби на забій та зумовить зниження виробництва.

В Індії прогнозується у 2013 р. зростання виробництва яловичини на 14% - до 4,2 млн. т. за рахунок зміцнення попиту на яловичину за кордоном.

Очікується, що експорт яловичини з Індії збільшиться на 29% та становитиме 2,16 млн. т. Зазначається, що зростаючий попит на недорогу продукцію підтримується дрібними та чутливими до ціни ринками країн Азії та Близького Сходу. Розширення ринків для переробки м'яса, а також халяль-сертифікована продукція створюють умови для зростання експорту.

Попит на яловичину в країнах Близького Сходу та Північної Америки, основними постачальниками якої будуть Індія та Бразилія, зростатиме. Найбільше зростання імпорту яловичини очікується в Алжирі (на 20%), Саудівській Аравії (5%), Ізраїлі (8%), а також на дещо менших ринках - Омані, Лівії та Об'єднаних Арабських Еміратах. Російська Федерація очікується як другий, після США, імпортер яловичини - до 1,08 млн. т.

В цілому, за оцінками Департаменту сільського господарства США, найбільшими виробниками яловичини та телятини в світі у 2013 р. очікуються США (11,273 млн. т.), Бразилія (9,375 млн. т.), ЄС (7,7 млн. т.), Китай (5,58 млн. т.), Індія (4,168 млн. т.), Аргентина (2,78 млн. т.). Провідні експортери – Індія (2,16 млн. т.), Бразилія (1,45 млн. т.), Австралія (1,41 млн. т.), провідні імпортери – США (1,188 млн. т.), Російська Федерація (1,08 млн. т.), Японія (750 тис. т.), Південна Корея (405 тис. т.), ЄС (350 тис. т.), Мексика (350 тис. т.).

Свинина. Виробництво свинини у світі у 2013 р. очікується в обсязі 104,7 млн. т. Разом з тим, підвищення вартості кормів буде лише частково компенсоване підвищенням ефективності та державними програмами в окремих країнах.

Виробництво свинини у Китаї, на який припадає майже половина її світового виробництва, очікується в обсязі 52 млн. т. При цьому уповільнення його зростання в цій країні зумовлене слабким споживчим попитом (результат відносно повільного економічного росту), та зростанням цін на корми при тому, що низькі ціни на свиней у 2012 р. призвели до скорочення виробничих потужностей та спонукали дрібних виробників до виходу з ринку. Тому у 2013 р. очікується зниження племінного

свиноголів'я в країні. Разом з тим, ефективність виробництва у великих та сучасних господарствах продовжує підвищуватися, держава продовжує надавати підтримку свинарству на засадах виробничих субсидій, в частині імпорту племінного поголів'я та закупівлі свинини для підтримки рівня цін.

В Бразилії очікується зростання виробництва на 2% - до 3,33 млн. т., яке підтримується міцним міжнародним попитом та налаштованістю виробників щодо просування на експортні ринки. Суттєвою проблемою для виробників було нещодавне зростання цін на фуражне зерно, але уряд вже вживає заходів щодо захисту виробників шляхом субсидування аукціонів кукурудзи, відтермінування погашення кредитів, тимчасовим призупиненням оподаткування.

У Російській Федерації очікується незначне збільшення обсягів виробництва свинини (на 1%). При цьому зростання виробництва стримується цінами на фуражне зерно. В той час, як великі господарства збільшують обсяги виробництва в залежності від розміру державної підтримки, то малі приватні підприємства, особливо ті, що постраждали від африканської чуми свиней виходять з ринку.

В ЄС очікується виробити свинини в обсязі 22,625 млн. т. (менше від прогнозів поточного року на 1%). Умови виробництва визначають зростання цін на корми та достатньо жорсткі вимоги до тваринництва, які були чинником реструктуризації галузі та причиною виходу з ринку неефективних підприємств. Очікується, що обсяги вирощування свиней не змінюватимуться, хоча високий рівень витрат на корми зумовлюватиме зниження забійної ваги.

У США також прогнозується збільшення виробництва свинини до 10,44 млн. т. (на 1% більше від поточного року). Разом з тим, високі ціни на корми можуть призвести до зменшення опоросів та зниження забійної ваги, на що будуть змушені виробники з огляду на необхідність мінімізувати витрати на фуражні цілі. Прогнозується також незначне скорочення племінного свиноголів'я. очікуються більш сприятливі для зростання виробництва умови у другій половині 2013 р., коли будуть кращі перспективи щодо фуражного зерна.

Обсяги виробництва в Канаді очікуються на рівні 1,775 млн. т. (на 1% менше від оцінок поточного року) з огляду на високі ціни на корми та зниження попиту на свиней на відгодівлі у США, що негативно впливає на відновлення сектора свинарства, яке розпочалося на початку 2012 р. Очікується, що у зв'язку із більш високою собівартістю продукції та фінансовими труднощами окремі дрібні виробники ліквідують запаси у другій половині 2012 р. та у 2013 р., внаслідок чого зменшаться обсяги відгодівлі свиней та забою у 2013 р.

Прогнозується деяке падіння виробництва свинини у Японії в умовах поєднання високих цін на корми з низькими цінами на свинину. Скорочення племінного поголів'я веде до зниження виробництва свинини, в той час, як високі витрати на корми спонукають виробників до забою свиней низьких вагових кондицій. Слабкий споживчий попит, зумовлений уповільненням зростання доходів населення, буде створювати тиск на ціни.

Аналогічна ситуація щодо Мексики, де виробництво свинини у 2013 р. очікується в межах 1,21 млн. т. (на 1% менше від 2012 р.), не зважаючи на державну підтримку при тому, що виробники продовжують роботу щодо залучення нових селекційних ліній, краще адаптованих до місцевих умов, та вдосконалення систем господарювання з метою пом'якшення наслідків від зменшення чисельності свиноматок.

Практично тотожні причини зниження виробництва свинини у Південній Кореї у 2013 р., яке очікується в обсязі 1,05 млн. т., що 2% менше від оцінок поточного року.

Очікується, що зростання обсягів світового імпорту свинини не перевищить 1% та становитиме 6,834 млн.т.

Імпорт до Китаю збільшиться на 5% внаслідок певного відставання внутрішнього виробництва від зростаючого попиту та конкурентної ціни імпортованої продукції проти ціни внутрішнього виробництва. В той же час, не зважаючи, що Китай є третім найбільшим світовим імпортером свинини, імпортна свинина займає в обсязі внутрішнього споживання країни менше 2%.

Обсяги імпорту свинини до Російської Федерації зростуть на 3% та становитимуть 1 млн. т. постачання буде здійснюватися Республікою Білорусь, яка, в цьому випадку, використовуватиме свої переваги, як член Митного союзу, щодо безмитного експорту до Російської Федерації. Імпорт до Мексики становитиме 690 тис. т. (на 2% більше 2012 р.), його підвищення пов'язане із конкурентними проти яловичини цінами на свинину та зміною споживчих переваг, більшу частину імпортованої продукції становитиме шинка та м'ясо для приготування ковбасних виробів відповідно зростаючого попиту на ці продукти.

Японія продовжує залишатися провідним експортером свинини у світі – 1,26 млн. т.

Очікується, що у 2013 р. обсяги експорту свинини в світі зростуть на 1,4% та становитимуть 7,3 млн. т.

При цьому експорт із ЄС може збільшитися на 4% та досягти рівня 2,4 млн. т. завдяки високому попиту з боку Російської Федерації та Китаю, а також низької вартості євро та датської крони. Все більше держав-членів союзу набувають права постачання до Китаю, який буде і надалі підтримувати експорт свинини, при тому, що попит на неї на інших великих ринках залишається незмінним.

Експорт свинини з Бразилії збільшиться на 7% та становитиме 645 тис. т. завдяки високому попиту з боку окремих імпортерів, зокрема Гонконгу, Анголи, Аргентини, Сінгапуру. Експортери також спрямовані на розширення поставок свинини до Китаю.

Незначними чином зростатиме експорт із США (до 1%), обсяг якого становитиме 2,445 млн. т. Такі обсяги експорту базуються на міцному попиті з боку Мексики та Російської Федерації та збільшенні поставок на найбільші азійські ринки. Експортні поставки із США будуть стикатися із високою конкуренцією з європейською та бразильською свининою. Разом з тим, очікується, що свинина із США буде більш конкурентоздатна по відношенню канадської свинини.

Експорт свинини з Канади зменшиться на 4% та очікується в обсязі 1,195 млн. т. внаслідок обмеження експортних поставок та несприятливого обмінного курсу валют. Очікується, що канадська свинина буде менш конкурентоздатною по відношенню до інших конкурентів на ринках Японії та Російської Федерації, а також внутрішнього виробництва у США. Зменшиться на 7% та досягне обсягів у 200 тис. т. експорт зазначеної продукції з Китаю, який поставляє свіжі продукти та продукти переробки у Гонконг, а також продукти переробки – до Японії та на інші азійські ринки.

Експорт свинини з Чилі збільшиться на 3% (175 тис. т.), основним чином, за рахунок збільшення поставок до Південної Америки та Російської Федерації.

В цілому очікується, що найбільшими виробниками свинини у світі у 2013 р. будуть наступні країни – Китай (52 млн.т.), ЄС (22,625 млн.т.), США (10,44 млн.т.), Бразилія (3,33 млн.т.). Провідні експортери – США (2,445 млн. т.), ЄС (2,375 млн.т.), Канада (1,195 млн.т.), Бразилія (645 тис.т.).

Виробництво м'яса бройлерів. У 2013 р. прогнозується зростання світового виробництва м'яса бройлерів до рекордного рівня - 83,5 млн.т.

Попит на тваринний білок, особливо у Китаї, Бразилії та Індії продовжує стимулювати світове виробництво продукції птахівництва. Зростання доходів, розширення середнього класу та стійкий попит на тваринний білок зрушили виробництво у Китаї, Індії та Бразилії, разом ці країни визначають 85% прогнозованого зростання світового виробництва м'яса бройлерів у 2013 р.

У Китаї прогнозується підвищення обсягів виробництва м'яса бройлерів на 3% - до 14,1 млн. т. Зазначається, що зростання цін на корми послабило темпи росту виробництва, не зважаючи на спроби виробників переходити на більш дешеві корми.

У Бразилії виробництво м'яса бройлерів зросте на 2% - до 13 млн. т., що підтримується відповідним попитом та значними запасами кормів, зростання цін на які можливо пом'якшить державна підтримка.

В Індії виробництво м'яса бройлерів збільшиться на понад 8% - до 3,42 млн.т. Не зважаючи на спалахи пташиного грипу у минулі роки виробництво зростає швидкими темпами на фоні зростання споживання, зміни культури споживання та значних внутрішніх поставок кормів.

В Російській Федерації очікується зростання виробництва до 2,85 млн. т. (на 4%) внаслідок введення до експлуатації сучасних великих потужностей та урядових програм, спрямованих на зниження вартості кормів та будівництво нових птахофабрик.

У ЄС виробництво бройлерів прогнозується на рівні 9,6 млн. т., (на 1% більше від 2012 р.) зокрема внаслідок заміни споживачами так званого «червоного» м'яса на пташине, також очікується зростання виробництва в усіх країнах ЄС, за виключенням Франції.

Зростання виробництва в Аргентині та Туреччині очікується на рівні 4% та 1% та обсягах – 2,02 млн. т. та 1,7 млн. т. відповідно, що підтримується високим внутрішнім та зовнішнім попитом.

У США, найбільшому в світі виробнику м'яса бройлерів, внаслідок високих цін на корми очікується зменшення рівня виробництва на 1% - до 16,341 млн. т. У Таїланді обсяги виробництва скоротяться на 6%, до 1,45 млн. т.

Обсяги світового експорту м'яса бройлерів зростуть на 2% та досягнуть рівня 10,05 млн. т., головним чином, завдяки попиту з боку країн Східної Азії та Субсахарської Африки. Традиційні постачальники цієї продукції (Бразилія, США та ЄС) продовжуватимуть домінувати на світовому ринку. В той же час, менші експортери (Таїланд, Туреччина та Аргентина) збільшать свої частки на нових ринках та ринках, що розвиваються.

Бразилія (провідний експортер) збільшить поставки на 3% - до 3,6 млн. т., що обумовлено попитом з боку Східної Азії (Китай та Гонконг) та Близького Сходу (Ірак та Єгипет). Щодо Близького Сходу, то попит підтримується постачанням бройлерів у вигляді цілих тушок та поставкою халяль-сертифікованої продукції, що створює порівняльні переваги.

Експорт з ЄС зросте на 4% - до 1,12 млн.т., здебільшого до Західної та Південної Африки.

Таїланд збільшить експорт бройлерів на 7% - до 580 тис. т., що пов'язане з відновленням ринку ЄС для свіжого м'яса бройлерів. Додаткове зростання ринків збуту цієї продукції очікується в Південно-східній Азії, Південній Кореї та Об'єднаних Арабських Еміратах.

Аргентина та Туреччина, за прогнозними оцінками, збільшать експорт на 10% та 4%, - до 285 тис. т. та 260 тис. т. відповідно. Очікується, що ці країни розширять обсяги експорту на ринки Близького Сходу. Туреччина продовжить поставки до Іраку, тим самим зменшуючи долю США та Бразилії на цьому ринку. При цьому зазначається, що великі інвестиції у розширення експортних потужностей підвищили конкурентоздатність в частині поставок на ринки, що розвиваються, зокрема до Лівії.

Прогнозується зниження експорту бройлерів із США на 2% - до 3,152 млн. т. за рахунок здійснення внутрішніх поставок та зменшення попиту з боку Російської Федерації та Гонконгу.

Таким чином, серед основних світових виробників м'яса бройлерів в світі у 2013 р. визначаються США (16,341 млн. т.), Китай (14,1 млн. т.), Бразилія (13,005 млн. т.), ЄС (9,58 млн. т.), Індія (3,42 млн. т.), Мексика (2,95 млн. т.), Російська Федерація

(2,85 млн. т.), Аргентина (2,022 млн. т.), провідні імпортери - Японія (840 тис. т.), ЄС (750 тис. т.), Саудівська Аравія (750 тис. т.), Мексика (640 тис. т.), Ірак (610 тис. т.), Російська Федерація (520 тис. т.), Гонконг (380 тис. т.).

М'ясо індиків. Очікується, що світове виробництво індичатини у 2013 р. зменшиться на 1% - до 5,4 млн. т., переважним чином, завдяки збільшенню вартості кормів.

Скорочення світового експорту індичатини у 2013 р. оцінюється у 3% - до 649 тис. т. При цьому обсяги експорту з Бразилії дещо збільшаться, в той час, як поставки з ЄС та Канади зберігатимуть стабільні обсяги, на поставки індичатини до Мексики впливатиме завезення цієї продукції до США, імпорт до Південної Африки буде збільшуватися внаслідок зростання споживчого попиту.

Очікується, що найбільшими виробниками індичатини в світі у 2013 р. будуть США (2,592 млн. т.), ЄС (2,03 млн.т.) та Бразилія (520 тис. т.).